

mi mladi

List III. gimnazije | Zagreb | siječanj 2014. | godina LVIII. | broj 105

Tema broja: **Ničiji svijet**

Crno bijeli svijet u boji 3

DOGAĐAJNICA

Najljepši dar – od 2015.
nastava u jednoj smjeni 4

Maturanti, samo hrabro! 8

Postaje sve strože 9

Božićna akademija 9

Kušlanovci na
pobjedničkom postolju 10

Lako se prilagoditi 11

„Šteta što nije za stalno“ 12

Suradnja „velikih“ i „malih“ 12

Profesor na jedan dan 13

Dubravkinim putem
do Cmroka 13

Naša stara Pešča 14

Haljine od plastičnih vrećica 15

TEMA BROJA

Zavijeni u crno 16

Gdje je nestao čovjek? 18

Štetna istina vrijedi
više od korisne laži 19

Moj(a) dom(ovina) 20

Tko je sljedeći 22

Postoji li ključ za uspjeh? 25

Obitelj i(li) karijera 26

Ne ljepoti, ali da smradu 28

INTERVJU

Pravnik čije pjesme
i glas pogađaju u srce 30

SKITNJE

Najvažnije je
dobro društvo 34

Svi putevi vode do Gaudija 36

U opancima do Oktobra 38

Pohvaljeni i počašćeni 40

Naporno, ali zabavno 41

Kod Želje na ćevape 42

Brzi razgled 42

Put „Buddhe“ 43

LEGENDE

TREĆE GIMNAZIJE

Treća je sve što sam
priželjkivao u životu 44

Zaljubljenik u riječ 46

ŠPORT

Pregled športskih
događanja 49

Kušlanovke šeste
na svijetu 52

Sjajno jedanaesto mjesto 53

Još novih pehara 54

Mlada nada
hrvatskog klizanja 54

Talent ga doveo
u Hrvatsku 55

Odličan u svim vodama 56

Strijelom do
svjetskog zlata 57

Vitez od Kušlanove 57

PREPORUČAMO

Nijedan filmofil ne bi ih
smio propustiti pogledati 58

Dobre su knjige
dobri prijatelji 59

RAZBIBRIGA

Križaljka 60

Horoskop 61

Učenički biseri 62

Strip 63

mimladi - list III. gimnazije

Nakladnik: III. gimnazija, Kušlanova 52

Tel: 01 23 05 454 Fax: 01 23 39 628 Web: www.gimnazija-treca-zg.skole.hr

E-mail škole: 3.gimnazija@skole.htnet.hr E-mail novinarske grupe: novinarska.treca@gmail.com

Za nakladnika: **Martin Oršolić, prof.** Glavna urednica i lektorica: **Maja Ilić, prof.**

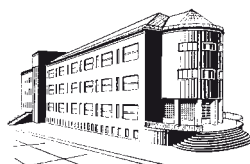
Glavne urednice: **Magdalena Margić, Lucija Gegić**

Uredništvo: **Nevena Cukrov, Silvija Dumić, Darija Đukić, Nikolina Martinec, Lucija Ravlić**

Naslovnica: **Antonio Dominik** Dizajn i priprema za tisak: **KOFEIN, Zagreb**

Tisak: **Printera grupa, Sv. Nedelja** Naklada: **1000 primjeraka** Cijena: **30 kuna**

ISSN 1331-8357

Crno bijeli svijet u boji

Stalno slušamo o neakvim krizama. Od krize ne možeš pobjeći, kakva god ona bila. Možda je to financijska, gospodarska, ekološka, kriza srednjih godina, inspiracijska kriza... Možemo do sutra nabrajati koliko ih ima. Jesmo li sami zaslužni za te krize? Ponašamo li se kao da mi ne živimo na ovom planetu, kao da je ovo Ničiji svijet? Žalimo se zbog brojnih stvari, a zapravo smo si sami krivi za mnoge. U ovom smo vam broju školskog lista htjeli reći nešto o onome što nama smeta pa vas, možda, time potaknuti da i sami razmislite o mogućim rješenjima nekih problema. Nije uvijek sve tako crno, barem mi mladi moramo svijet obojati u šareno.

I ove smo godine marljivo radili i pripremali vijesti tako da imate prigodu u rukama držati novi broj našeg školskog lista. Pripremili smo izvještaje s jesenskih izleta i maturlnih putovanja u Španjolsku. Možete pročitati intervju s Mladenom Bodalecom, bivšim učenikom i članom Prljavog kazališta koji nam je rekao nešto više o danima provedenim u klupama Kušlanove.

Prošlogodišnji su maturanti ostvarili dobre rezultate na državnoj maturi, no o tome ćemo vas podrobnije izvijestiti u godišnjaku. Ipak, moramo istaknuti učenicu Jelenu Filipović i čestitati joj na uistinu zavidljivim rezultatima iz fizike, matematike i kemije.

Ove je školske godine došlo do brojnih promjena u profesorskom sastavu. Neki su nas samo privremeno napustili zbog porodiljnih dopusta, a neki su zasluženo otišli u mirovinu te su na njihova mjesta došli novi profesori. Saznat ćete kako profesor Joso Pilić provodi vrijeme u mirovini jer je napokon, nakon godina odbijanja, pristao na intervju. Saznat ćete nešto više i o profesoru Vladi Pervanu koji se sprema na kraju školske godine u mirovinu.

Osim o profesorima, čitat ćete i o našim uspješnim učenicima. I ove se godine možemo pohvaliti brojnim učenicima koji su nas predstavljali na državnim natjecanjima. Posebno treba naglasiti sportaše koji se nisu zadržali u granicama Lijepe Naše, nego su svoj talent pokazali i u drugim državama. Tako su nas košarkašice predstavljale na Cipru, a atletičari u Češkoj.

Sve ovo, ali i još mnogo drugih stvari pročitajte u našem 105. broju školskog lista. Uživajte!

Magdalena Margić

Dan škole

Najljepši dar – od 2015. nastava u jednoj smjeni

Proslavili smo 90. rođendan III. gimnazije

Darija Đukić, III. a i Nikolina Martinec, III. e

Djevojački zbor III. gimnazije

Tijekom cijele školske godine obilježavali smo u različitim prigodama važnu obljetnicu - 90 godina postojanja Treće i 75 godina rada u Kušlanovoj, a svečanost za Dan škole bio je vrhunac proslave.

Treća je najprije bila III. muška gimnazija, zatim PTT obrazovni centar, a od 1991. godine Treća nastavlja s gimnazijskim programom, najprije kao prirodoslovna, a zatim opća gimnazija. Danas u svakoj generaciji ima po šest razreda, od čega je pet općega smjera, a jedan prirodoslovno-matematički.

Rondo spleen

Virtuoz
iz Kušlanove

Ana Rogač

Tabletima nagrađeni najbolji učenici

Da proslava 90. rođendana nije mala stvar, potvrdio je i gradonačelnik Milan Bandić, koji je sudjelovao na svečanoj sjednici. Izjavio je kako je iznimno sretan što je mogao s nama proslaviti ovu bitnu obljetnicu te istaknuo kako je Treća uvijek postizala blistave rezultate koji služe na čast i ponos zagrebačkom školstvu i prosvjeti. Za ovu prigodu

tiskan je zbornik o školi, o njezinoj bogatoj tradiciji i svim uspjesima, koji je uručen i gospodinu M. Bandiću, njegovim pomoćnicima kao i našim uspješnim učenicima.

Zbog drugih obveza gradonačelnik nije mogao ostati na svečanoj akademiji, ali je uručio nagrade našim najuspješnijim maturantima. Jelena Filipović najuspješnija je učenica gimnazije u posljednje četiri godine. Svake je godine odlazila na državna natjecanja i postizala

odlične rezultate, a ove je godine sudjelovala čak na tri državna natjecanja, iz kemije, fizike i filozofije, te je za nagradu dobila i laptop.

Ružica Džankić, odlična učenica s prosjekom ocjena 5.0 i jednako vrhunska sportašica, koja prima i stipendiju grada Zagreba, te Zvonimir Ivašković, atletičar s vremenom 10.80s kojim je zaslužio titulu prvaka države na sto metara i u štafeti, također su kao dodatnu nagradu dobili vrijedne tablete.

Plesna skupina

Glumačke nade

Treća samo u jutarnjoj smjeni

Najljepši dar svima nama gradonačelnik je uručio obećanjem da od 1. rujna 2015. godine Osnovna škola Dragutina Kušlana seli na novu adresu, a mi dobivamo mogućnost rada samo u jutarnjoj smjeni.

Najavljen je i nastavak obnove, na redu su mala dvorana, južna fasada škole, kanalizacijski odvodi, mijenjanje kotlovnice i mnogih drugih stvari.

Čestitamo!

I profesorima zahvalnice

Dodjela priznanja

Tablet za Ružicu

Ponos Treće

Predstavljanje zbornika

Svečana akademija

Nakon svečanosti dodjeljivanja priznanja, uslijedila je svečana akademija. Nju je odličnom izvedbom himne naš uvježbani zbor, pod vodstvom prof. Martine Krajnović, otvorio na najbolji mogući način. Uzvanici su mogli uživati u izvedbama školske plesne skupine te naših G.T.T.G.-ovaca koji su izveli dramsku igru Rondo spleen kojom su se predstavili na Lidranu te ostvarili zapažene rezultate na županijskoj razini smotre. Također, uživali smo u izvedbama mladih virtuozu i nada Treće gimnazije, Antea Poljak, Ivo Jukić i Juraj Kutnar pokazali su i ovaj put svoju umješnost. Akademiju su zatvorile naše novinarkе Lucija Gegić i Magdalena Margić pozdravnim riječima: „Draga naša Treća, sretan ti devedeseti rođendan!”

Svečana akademija

Pripreme za državnu maturu

Maturanti, samo hrabro!

Od rujna marljivo radimo i pripremamo se da bismo mogli što bolje riješiti ispite kada za to dođe vrijeme

Magdalena Margić, IV. a

I ove godine maturanti imaju organizirane besplatne pripreme za državnu maturu, i to u svojoj školi gdje predaju njima već poznati profesori.

Pripreme su počele kad i redovna nastava tako da od rujna marljivo radimo da bismo mogli što bolje riješiti ispite kada za to dođe vrijeme. No, iako nam se čini da do mature ima još mnogo, vrijeme će uistinu vrlo brzo proći. Uostalom, ako su nam ovako brzo proletjele četiri godine, kako li će tek proletjeti ovih nekoliko mjeseci do mature. Naši dolasci na pripreme pokazuju da smo ipak svjesni svega i da nismo olako shvatili pripreme nego koristimo priliku nam priliku.

Neki su se već prošle godine naviknuli na dodatne sate u školi jer su učenici kojima engleski nije prvi strani jezik, u dogovoru s profesoricom Marijanom Ivicom, odlučili početi godinu dana ranije s pripremanjima kako bi mogli sustići razrede kojima je engleski prvi strani jezik.

I subota je radna

Opušteno ponavljanje

Većina učenika ide na pripreme jer bilo bi uzaludno bacati novac na škole za pripreme kad već imamo mogućnost ići na besplatne, a dodatni je poticaj i ocjena koju dobivamo na kraju godine iz tog predmeta. Ocjena se, naravno, kao i sve ostale, računa u ukupnom prosjeku.

U dogovoru s profesorima odredili smo termine tijekom tjedna i subotom. Profesori su jako susretljivi te dopuštaju da učenici budu s

drugim razredom na pripremanjima ako su spriječeni u svom terminu. Preko tjedna održavaju se pripreme iz hrvatskog i njemačkog jezika, politike i gospodarstva, psihologije, fizike, biologije i kemije. Matematika i engleski jezik održavaju se i tijekom tjedna i subotom ujutro.

Profesori se trude što bolje objasniti gradivo i pripremiti nas na ispite koji nas čekaju u svibnju i lipnju. Njihovu susretljivost dokazuje i činjenica da su pristali družiti se s nama i za vrijeme praznika kada ćemo uložiti još više snage i energije da se što bolje pripreмимо. Atmosfera je na svakom satu odlična. Svi su opušteni, i profesori i učenici. Bilo je subota kada smo dolazili umorni i pospani, ali onda bi nas profesorica Ivica razbudila pjesmom *Eye of the tiger* što bi nas motiviralo da i mi, poput Rockyja Balboa, damo najbolje od sebe. Olakotna okolnost jest što radimo gradivo koje smo već učili tijekom školovanja i koje nam je ostalo u pamćenju, a sada ga samo treba iskopati na površinu. Nadamo se da će se sav trud isplatiti i da ćemo na maturi osvijetlati svoj obraz, ali i obraz naše Treće te ostvariti odlične rezultate.

Matematičari u akciji

Osvrt na državnu maturu 2013.

Postaje sve strože

Većina je učenika upisala prvi studij po izboru

Darka Sudarević, prof.

Četvrta po redu državna matura donijela je, kao i svaka do sada, neke promjene. Na snagu je stupio novi Pravilnik o polaganju, a najveća novost bila je uvođenje novčane kazne za učenike koji neopravdano izostanu s ispita čime je Centar riješio problem neopravdanih izostanaka. Tako u našoj školi nitko nije neopravdano izostao. Na žalost ova je promjena povećala broj negativnih ocjena iz izbornih predmeta jer su mnogi zaboravili odjaviti ispit pa su se na njemu tek formalno pojavili ni ne pokušavši riješiti zadatke.

Druga bitna promjena odnosi se na ukidanje zimskog roka tako da od sada matura ima samo dva roka – ljetni i jesenski. Osim toga, Centar se strogo pridržavao Pravilnika i nije priznavao naknadne prigovore ukoliko su kršena pravila, a ispiti u kojima su pronađeni neprimjereni sadržaji (slike i komentari) poništeni su.

Uspješno položena matura

Od 171 učenika četvrtih razreda njih 170 uspješno je završilo četvrti razred na kraju nastavne godine te tako ostvarilo pravo polaganja ispita u ljetnom roku. Maturu je uspješno položilo 166 učenika, troje ih je upućeno na ponovno polaganje ispita iz Matematike, a jedan učenik na ponovno polaganje ispita iz Hrvatskog jezika. Na jesenskom roku svi učenici (zajedno s učenikom koji je polagao razredne ispite) uspješno su maturirali.

Srednja ocjena obaveznih ispita je 3,32, izbornih ispita 2,89, a srednja ocjena cijele mature u našoj školi je 3,17. Iako se ocjene ne čine previsokima, bile su dovoljne da 98 učenika upiše studij koji je bio njihov prvi izbor, a još 31 svoj drugi izbor.

Izuzetno smo ponosni na iznimno uspješnu **Jelenu Filipović**, učenicu 4. f razreda, koja je ispite iz Matematike i Fizike riješila 100%. Samo je osam učenika u Hrvatskoj imalo takav rezultat pa je za njih organiziran svečani prijem kod ministra Željka Jovanovića, a Hrvatski ih je teledom tom prigodom nagradio tabletima.

Mješoviti zbor Treće

Dočekali smo kraj polugodišta Božićna akademija

Ni ove nas godine božićna akademija nije ostavila ravnodušnima

Lucija Filipović i Lana Padović, II. d

Sasvim očekivano, i ove je godine akademija bila jako zanimljiva i duhovita. Kao i do sada zamišljena je kao pozdrav svim učenicima i profesorima na kraju prvog polugodišta i čestitka za nadolazeće božićne blagdane.

Velike pripreme i uloženi trud na kraju su se isplatili jer je publika bila oduševljena. Božićni ugođaj dočarao nam je školski zbor izvedbom četiriju božićnih pjesmama, a do suza nas je nasmijala dramska skupina i njihova Rvacka audicija.

Akademiju su uspješno vodile maturantice Lucija Gegić i Magdalena Margić. Ivo Jukić, učenik IV. c razreda, probio je led izvedbom skladbe Niccola Paganinija Capriccio br. 19 u Es-duru na violini.

Pod vodstvom profesorice Martine Krajnović nastupio je školski zbor koji od ove godine ima i muške članove. Prvu skladbu Rodio se Bog i čovjek zbor je

Kumica Barica

Rvacka audicija

otpjevao uz pratnju Jana Jakovljeva i Josipa Benete na gitarama. Zatim su uslijedile pjesme Adeste fideles i Bijeli Božić, a na posljednju pjesmu Do they know it's Christmas zbor se potpuno opustio, pa su čak i zaplesali.

Na kraju su nas zabavili G.T.T.G.-ovci svojom predstavom Rvacka audicija. Vesela i zabavna parodija na raznorazne vrste talent showova publici je nasmijala do suza. Kako bi olakšali povratak profesorice Maje Ilić, učenici su sami osmislili scenarij. Svakome je odlično sjela njegova uloga i moglo se vidjeti kako uživaju u glumi.

Smijte se

Kušlanovci na pobjedničkom postolju

Iz osam predmeta na državnim natjecanjima

Nikolina Martinec, III. e

Kao i dosadašnjih godina, i ova je bila vrlo uspješna za Treću gimnaziju. Vrijedni učenici predstavili su našu gimnaziju iz osam predmeta na državnim natjecanjima te na taj način ostvarili odlične rezultate. Odlazak na državna natjecanja iz filozofije, kemije, fizike, logike, hrvatskog jezika, informatike, tjelesne i zdravstvene kulture te zabavne fizike dokazao je da Treća i dalje kotira kao jaka gimnazija.

Ponovo briljantni

Najuspješnija je od svih Jelena Filipović. Naime, ona je otišla na tri državna natjecanja. Prošlogodišnja učenica IV. f razreda, pod vodstvom prof. Petra Runje, iskazala se na natjecanju iz filozofije. Znanje kemije pokazala je uz pomoć mentorice profesorice Karoline Bagarić, a velika pomoć pri odlasku na državno

natjecanje iz fizike bila joj je profesorica Anđela Gojević. Uz ove briljantne rezultate, Jelena je "rasturila" državnu maturu iz fizike i matematike te riješila sve bez ijedne pogreške. Na državno natjecanje iz logike, plasirao se učenik iz prošlogodišnjeg IV. c razreda Dominik Čulo, a vodio ga je profesor Petar Runje. Učenica III. a razreda, Silvija Dumić, prošla je na državni LiDraNo. Pod vodstvom prof. Valerije Bilić, s literarnim radom Trideset i drugo pismo, izborila je mjesto na smotri petnaest najboljih radova iz cijele Hrvatske.

Odlični sportaši i prirodoslovci

Ovogodišnji informatičari, Lovro Sindičić iz III. d i Dario Sindičić iz III. f, otišli su na državno uz pomoć mentorice profesorice Darke Sudarević. Košarkašice uz profesora Antonija Perića i atletičari uz profesora

Naši fizičari

Matu Banovca, iskazali su sve svoje vještine na državnom iz tjelesne i zdravstvene kulture. Za kraj je ostalo državno natjecanje koje je zasigurno bilo najzabavnije. Kratki film pod nazivom Zabavna fizika osigurao je učenicima III. f razreda plasman na državno natjecanje. Zvonimir Ercegovac, Sven Ljubičić, Dario Sindičić i Tin Trupeljak pokazali su kako fizika ima i zabavnu stranu. Voditeljice i mentorice ovog projekta profesorice su Anđela Gojević i Darika Sudarević.

Lovro i Dario Sindičić

Dominik Čulo

Silvija Dumić

Jelena Filipović

Kušlanovci u humanitarnoj akciji

Djeca djeci

Nikolina Martinec, III. e

Treća je gimnazija i ove godine organizirala humanitarnu akciju pod nazivom „Razveselimo prijatelja“.

U petak, 13. prosinca, naši su gimnazijalci odnijeli velik broj darova koje su skupljali profesor Srećko

Malbašić i profesorica Zrinska Zrnčić Krajnović. Ukupno je sakupljeno sto pedeset poklona za sedamdeset i četiri štitenika doma iz SOS dječjeg sela Lekenik. Mali znakovni pažnje, kao što su školske i

Skupljeni darovi

higijenske potrepštine, razveselili su male i velike štitenike doma.

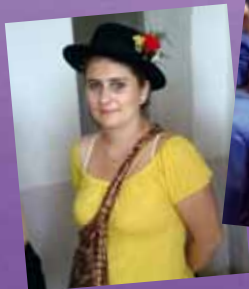

Nova lica s imenicima

Lako se prilagoditi

Sudeći po atmosferi, Treća nije treća nego prva!

Darija Đukić, III. a

Naše nove profesorice

Dvije svima nam drage profesorice prošle su godine otišle u zasluženu mirovinu, a na njihova mjesta došle su mlade profesorice koje su se u ova tri mjeseca odlično uklopile. Predstavljamo novu profesoricu matematike Ankicu Radovanović i profesoricu tjelesnoga Anu Čačić.

Matematičarka iz Slavonije

Naša nova vesela i draga profesorica matematike Ankica Radovanović rođena je u Slavonskom Brodu gdje završava osnovnu školu i prirodoslovno-matematički smjer Gimnazije Matije Mesića. Kasnije odlučuje da je Zagreb pravo mjesto za nastavak školovanja gdje s odličnim uspjehom završava nastavnički smjer matematike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu.

Svoju ljubav prema matematici nosi još od malena. Priznala nam je da su veliku ulogu u donošenju odluke o njezinoj profesiji imali profesori iz osnovne i srednje škole koji su je podupirali i ohrabivali. Uz matematiku, najdraži predmet bila joj je povijest.

Prvi posao u struci

Rad u Trećoj gimnaziji profesorici je prvi posao u struci. Teško nam je u to povjerovati kad vidimo kako se dobro snalazi u ulozi profesora. Prije dolaska u našu školu radila je u Crvenom križu, davala instrukcije i obavljala honorarne poslove preko studentskih ugovora.

Za rad u našoj školi ima samo riječi hvale. Posebno joj se sviđa radna atmosfera u zbornici koja je ujedno i jako prijateljska. Kada naiđe na neki problem, uvijek netko od kolega uskoči i pomogne. Osim zbornicom i kolegama, zadovoljna je i učenicima. Naravno, uvijek ima onih koji iskaču, ali i pravih malih nevaljalaca.

Osim obitelji i rodnog kraja, najviše joj nedostaje slobodnog vremena. Pripreme za nastavu odnose joj puno vremena, ali navela nam je kako se uvijek nađe vrijeme za ono što voli. Tijekom tjedna ima puno obveza zato vikende provodi ispijajući kave s dragim osobama, putujući kući, družeći se s obitelji ili baveći se folklorom.

Iz Treće u Treću

Ove godine došlo je do malih promjena u kadru profesora tjelesne i zdravstvene kulture. Pridružila nam se mlada profesorica koja je odmah unijela vedrinu u našu školu.

Novoj profesorici Ani Čačić okruženje i atmosfera naše škole nisu predstavljali novost. Naime, svoje srednjoškolske dane provela je upravo u Trećoj gimnaziji. Kao svoj najdraži predmet navodi tjelesni, ali nam priznaje da su joj se pred kraj školovanja počele sviđati kemija i fizika.

Košarka joj je obilježila život

Iako većini odabir fakulteta zna biti pravo mučenje, kod nje to nije

bio slučaj. Kineziološki fakultet bio je logičan slijed u njezinu životu. Naime, profesorica se odmalena aktivno bavi košarkom, ali voli i druge sportove.

Kao klinka sa svojim vršnjacima često se igrala škole, no tek je na fakultetu shvatila da jednog dana želi raditi s mladima. Važno joj je da ih pokuša usmjeriti na aktivno bavljenje nekim sportom i zdrav život.

Prije dolaska u našu školu radila je kao trenerica košarke mlađim dobnim kategorijama, a i sama se profesionalno bavila košarkom.

Slijede državna natjecanja

Zadovoljna je provedenim mjesecima u našoj školi, naglasila je odličnu atmosferu koja vlada u zbornici, na hodnicima i na nastavi.

Priznala nam je da joj je u početku bilo čudno biti u zbornici s kolegama koji su joj predavali. Ipak, poznavanje principa rada i brzo prihvaćanje kolega navodi kao veliku pomoć pri prilagođavanju.

Za učenike prvih razreda kaže da su malo življi i zaigraniji, ali istovremeno poslušni i marljivi, dok je trećeašima dodijelila titulu ozbiljnih i zrelijih.

Osim redovne nastave, profesorica vodi i fakultativnu nastavu košarke. Jako je ponosna na sve svoje učenice koje tijekom tjedna marljivo treniraju, a vikendom igraju utakmice i nada se velikim uspjesima na državnim natjecanjima.

Osvrti novih profesora „Šteta što nije za stalno“

Treća je puna dobrih učenika i kolega koji su uvijek spremni pomoći

Emma Aničić, II. e

Ove školske godine nekoliko je novih profesorica u našoj školi koje povezuju dvije činjenice - zamjenjuju profesorice koje su na porodiljskom dopustu i sve četiri žale što su kod nas tek privremeno jer im se sviđela atmosfera u zbornici i učionicama.

Sve je „ajnc a“

Ivona Lolić nova je profesorica likovne umjetnosti koja mijenja profesoricu Katarinu Essert. Kaže da se izvrsno snašla u ulozi profesorice te da je zadovoljna novim, ali nažalost, privremenim radnim mjestom i okruženjem. Završila je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, a potom studirala slikarstvo i pedagogiju na studiju Likovne akademije u Zagrebu. Prije nego što je došla u našu školu, radila je kao profesorica na zamjeni u osnovnim školama te u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu.

Kao zamjena profesorici Vlatki Tomić došla je profesorica povijesti, sociologije te politike i gospodarstva, profesorica Ružica Čurić. Prije zaposlenja u Trećoj predavala je povijest u Klasičnoj gimnaziji i Osnovnoj školi Jelkovec. Završila je prirodoslovno-matematički smjer u Sesevskoj gimnaziji nakon kojeg je studirala na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu. Za kolege i učenike kaže: „Škola je fenomenalna i kolege su sjajni, a učenici ajnc a“.

Lako je s ovakvim učenicima

Profesorica povijesti i geografije, Andriana Unić-Kalaica, još je jedno od novih lica u Trećoj, a zamjenjuje profesoricu Zrinku Gracin. Završila je Četvrtu gimnaziju, a potom studirala povijest i geografiju na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Predavala je u Osnovnoj školi Lučko i Augusta Cesarca. Profesorica je veoma zadovoljna i učenicima i kolegama.

Željka Jukić profesorica je hrvatskoga jezika koja je nekoliko mjeseci mijenjala profesoricu Maju Ilić. Završila je Četvrtu gimnaziju u Zagrebu i studirala sociologiju i kroatologiju na Hrvatskim studijima. Predavala je u Osnovnoj školi Lovre pl. Matačića te Strojarskoj tehničkoj školi Fausta Vrančića. Bilo je zadovoljstvo slušati njezine dojmove o našoj školi. Kaže da je zadovoljna znanjem i talentom učenika, kolegama koji su uvijek spremni pomoći, a posebno joj se sviđa raditi s učenicima na dramskoj i novinarskoj nastavi.

Mala filozofija Suradnja „velikih“ i „malih“

Nakon početne sramežljivosti „mali“ su svojim odgovorima posramili „velike“

Lucija Gegić, IV. a

I ove je godine, sada već možemo reći tradicionalno, nastavljena suradnja III. gimnazije i Osnovne škole Dragutina Kušlana povodom obilježavanja Dana filozofije.

Četiri učenice četvrtih razreda, pod mentorstvom profesora Petra Runje, odvažile su se i pokušale učenicima četvrtih i petih razreda osnovne škole približiti filozofske teme koje su, na kraju se pokazalo, bile razumljivije njima nego mnogim našim maturantima.

Odlično iskustvo

Ana Rogač i Štefica Škarika odabrale su temu vrijednosti koju su predstavile učenicima četvrtog a i b razreda. Djevojke su bile oduševljene aktivnošću učenika, radom na satu te odgovorima koje su davali.

Josipa Milardović, učenica četvrtog e razreda, i moja malenkost odabrale smo maštu kao temu o kojoj bismo razgovarale s učenicima petog a razreda. Iako su petaši djelovali pomalo sramežljivo, tijekom sata su se raspricali i skupa smo došli do zaključka kako je mašta mjesto gdje smo slobodni i kako ona zaista može svašta.

Učenici su zaista bili fantastični i davali odgovore kakve nismo očekivali te nas uvjerili kako su „mali“ zaista pametniji od „velikih“.

Ova suradnja naših dviju škola dogodila se zbog odličnog mentora, profesora Petra Runje i profesorice vjeronauka Ružice Lice i za svaku je pohvalu jer pomaže učenicima koji namjeravaju raditi profesorski posao da steknu iskustvo i iskušaju svoje sposobnosti. Prijedlog profesorice Lice prof. Runji da i trećaše „baci u vatru“ i motivira da zadatke iz logike pokažu osnovnoškolcima pokazuje da prostora za nove projekte ima još. Važno je samo da se i iduće generacije odvažuje na ovaj pothvat.

Zamjena učenik – profesor

Profesor na jedan dan

Nakon niza uspješnih godina ovogodišnja je zamjena podbacila

Iva Pavlović, III. c

U našoj školi postoji jedan jako poseban dan. Nije riječ ni o kakvom prazniku, već o zamjeni učenika i profesora. Zvuči zanimljivo, zar ne? Sigurno zanimljivije nego što se u praksi pokazalo prošle godine kada se u ulozu profesora našla tek nekolicina učenika (stvarno nekolicina, najviše četiri učenika u svakoj smjeni). Iz prve su ruke iskusili školsku torturu iz perspektive profesora.

Dvije profesorice

Profesorica - učenica

Kako god da bilo, nije to loša stvar. Na jedan dan imate prigodu postati profesor svog omiljenog ili omraženog predmeta, svima olakšati dan i zasigurno nasmijati prijatelje. Zabavno je gledati kako se učenici preznojavaju noseći se s ponavljanjem i ponavljanjem jednog te istog gradiva i neprestanim upadicama svojih (su)učenika. Priznajem, nije baš lako biti učenik, ali ni biti profesor nije ništa lakše. Ipak, iskustvo je odlično, zato bi bilo lijepo kada bi se idući put broj

Ponosna zamjena

zamjena povećao. Iako sama nisam osoba koju bi se moglo vidjeti kako se u prvim redovima grebe za takve donekle riskantne projekte, cijenim hrabre ratnike koji se usude istupiti i preuzeti profesorsku ulogu, makar samo na jedan dan.

Kultura turizma u Muzeju suvremene umjetnosti

Dubravkinim putem do Cmroka

Naša škola nije ostala nezapažena u ovome hvalevrijednom projektu

Lucija Gegić, III. a

Grad Zagreb i Turistička zajednica Grada Zagreba organizirali su projekt pod imenom „Kultura turizma“ s ciljem da učenici zagrebačkih srednjih škola kojima turizam i ugostiteljstvo nisu primarni predmet zanimanja daju svoje ideje kako bi se povećala turistička ponuda Grada Zagreba. U projekt su bile uključene I. gimnazija, II. gimnazija, III. gimnazija, XVI. gimnazija, Športska gimnazija, I. tehnička škola Tesla, Treća ekonomska

List III. gimnazije

škola, Prirodoslovna škola Vladimira Preloga, Geodetska tehnička škola i Trgovačka škola. Svaka je škola imala zadatak predstaviti dio Zagreba i uklopiti ga u turističku ponudu. Svih je deset škola zaista uložilo ogroman trud što se moglo vidjeti na prezentaciji projekata 7. svibnja u dvorani Gorgona Muzeja suvremene umjetnosti.

U foajeu je svaka škola imala dio u kojem je mogla ukratko predstaviti svoj projekt, a zatim smo se svi skupili u dvorani Gorgona gdje su nas pozdravili direktorica TZGZ-a Amelija Tomašević te zamjenica gradonačelnika Milana Bandića, Jelena Pavičić-Vukičević. Nakon pozdravnog govora slijedio je „Sat kulture turizma sa Željkom Pervanom“ koji je bio koncipiran kao Pervanova poznata „Večernja škola“. Učenici su u duhovitom

razgovoru sa šaljivim Pervanom kratko predstavili svoje projekte, a zatim smo odgledali i filmove i prezentacije svake škole. Projekt Treće gimnazije „Dubravkinim putem do Cmroka“ bio je predstavljen kratkom prezentacijom koju je vodio jedan od članova skupine, Matej Kniewald. Prezentacija je bila jako simpatična i odlično odrađena te naša škola nije ostala nezapažena u ovome hvalevrijednom projektu. Učenicima su dodijeljena priznanja, a nakon prezentacija uputili smo se u foaje gdje se održao mali domjenak.

Proslava Dana Peščenice

Naša stara Pešča

Organizatori su pripremili za svakoga ponešto, od sportskog, edukativnog i zdravstvenog do glazbeno-scenskog programa

Magdalena Margić, IV. a

Ovogodišnji program proslavljanja Dana Peščenice bio je uistinu bogat i zanimljiv, a što je najbolje, i vrijeme nas je poslužilo tako da smo uz sunčeve zrake uživali u zabavi. Organizatori su pripremili za svakoga ponešto, od sportskog, edukativnog i zdravstvenog do glazbeno-scenskog programa.

Od jutarnjih sati na našem školskom sportskom igralištu igrali su se turniri u malom nogometu, košarci i stolnom tenisu. U malonogometnom turniru pobijedili su naši maturanti, drugi su bili dečki iz trećih razreda, treći su bili učenici Osnovne škole Dragutina Kušlana, a četvrti učenici Prometne škole.

U Bužanovoj ulici bili su postavljeni štandovi III. gimnazije, Poštanske i telekomunikacijske škole, Centra Vinko Bek i štandovi sponzora. Tamo se održao i edukativni, savjetodavni i zdravstveni program gdje se promovirala akcija „Susjed susjedu“ u kojoj se poticalo građane da susjedima ponude pomoć savjetom i djelom. Svi

koji su htjeli, imali su prigodu izmjeriti svoj tlak i šećer u krvi te su mogli posjetiti pravno i stambeno-komunalno savjetovalište. Našu gimnaziju predstavljali su profesori i učenici koji nisu bili na dvodnevnom izletu. Održale su se i radionice povodom Dana bijelog štapa čiji je cilj osvijestiti građane da se posebna pažnja treba posvetiti slijepim i slabovidnim osobama.

Titulu Najpesa Pešče, odnosno najsimpatičnijeg psa kvarta, osvojio je pas Grom. Odabrao ga je žiri koji su činila djeca od 10 do 12 godina.

U glazbeno-scenskom programu predstavili su nam se folklorišti iz Dječjeg vrtića Duga, Etno grupa Osnovne škole Dragutina Kušlana te skupina Mali svirači, plesni klub Spin, zbor i dramska skupina COO Vinko Bek te naše zborišice. Iako ih je bilo jako malo, naše su djevojke uspjele sve prisutne oduševiti svojim glasovima. Otpevale su pjesme Zelena livada i Moj Zagreb, tak imam te rad.

Zborišice

Haljine od plastičnih vrećica

Prigodnim programom na Trgu obilježen Svjetski dan zaštite okoliša

Matea Šoštarić, III. b

Ekipa na okupu

Pojam reciklaža podrazumijeva obradu i prenamjenu otpada, ali ne vide se svaki dan haljine napravljene od lampica za bor. Nekoliko učenica pod vodstvom profesorice Ljubice Kostanić uključilo se u program podizanja svijesti o ekološkim problemima koji se održavao na Trgu bana Josipa Jelačića povodom Svjetskog dana zaštite okoliša i Dana čistoće, 1. lipnja.

Mažoretkinje za zeleniju Zemlju

Prva je nastupila Lana Jurčević sa svojim bendom te oduševila klince. Nakon Lane nastupile su mažoretkinje i pokazale da zaslužuju titulu „jedinog živućeg suvenira grada“ i da su, kako bi rekao naš

Manekenke

gradonačelnik, „najbolje ambasadorice Zagreba“.

Tijekom dana održale su se mnoge natjecateljske igre vezane uz očuvanje okoliša i s ciljem osvješćivanja građana o zagađenosti grada. Možemo se pohvaliti da smo sudjelovale u gotovo svim natjecateljskim disciplinama. Neke od nas okušale su se u vožnji smetlarskog tricikla, dok su se druge bezbrižno vozile u kanti za smeće.

Nosive lampice za bor

Sudjelovale smo i u „slijepom mišu“ s promijenjenim pravilima, a neke su i zaplesale valcer s plastičnom bocom na čelu koja nije smjela pasti. Rezultati nisu bitni jer su svi natjecatelji dobili poklone sponzora. Tijekom dana izmjenjivali su se različiti izvođači, a zanimljive su bile plesačice iz plesnog kluba „Lana“ dok su „Zagrebački mališani“ i dječji zbor „Kikići“ bili naprosto neodoljivi.

Konačno je došlo vrijeme za ono zbog čega smo prvobitno i došli. Naše manekenke Antonela Gašpar, Petra Klasić, Petra Pračaić i Tihana

Eko haljina

Odlična suknja

Ramljak nosile su modne kreacije od recikliranih materijala. Našlo se tu haljina od iskorištenih CD-a, lampica za bor, suknji od 17 pari nošenih traperica pa čak i haljina s cvjetićima od plastičnih vrećica, uz modni dodatak damskog šešira i ekološke torbe od istog materijala.

Revija je bila nadasve zanimljiva i poučna, a sve se odvijalo pod dirigentskom palicom voditelja, poznatog zagrebačkog glumca Darka Janeša. Gradu kao što je naš potrebno je više ovakvih akcija da bi se građani osvijestili i učinili nešto za okoliš.

Nezadovoljni smo

Zavijeni u crno

Najveći problemi ne kreću od Iluminata, udbaša i anonimnih ljudi krivih za sve, teorija zavjere i urota, već od nas samih

Lucija Gegić, IV. a

Okruženi smo lošim situacijama, vijestima i ljudima te smo upravo zato odlučili ovu temu broja posvetiti onome čime smo nezadovoljni. Upalite li televizor, na vijestima gledate političare koji pričaju o krizi i velikim planovima od kojih nema ništa, na naslovnicama novina uglavnom ubojstva ljudi zbog dugova, ponovno političari ili neka „glamurozna“ tema (posebno ako čitate loše listove koje neću imenovati). Na radiju također rijetko ima lijepih vijesti, no oni bar imaju nagradne igre i uveseljavaju ljude kartama za kul događaje.

„Volim Hrvatsku“

Živimo u Hrvatskoj, maloj zemlji koja je nekada imala veliko srce. U zadnje se vrijeme i to srce smanjuje, rijetko nas koji događaj zna međusobno povezati onako kao nekada, bilo oko sportskih ili nekih drugih događaja. Sada smo i taj čar

i kvalitetu izgubili te gledamo samo crnu statistiku koja svakim danom sve više raste. Dok se vode rasprave o puno većim stvarima, nama bacaju krafne u oči (umjesto da nas njima nahrane) i mažu nam oči

raspravama o LGBT zajednici, ćirilici u Vukovaru i sličnim temama koje je nehumano dovesti u pitanje. Nije ni čudo što mladi žele pobjeći što dalje, vide da ovdje kruha nema.

Tračak nade

Plati pa diši

Ne znam jeste li primijetili, ali ljudi su jedina stvorenja na Zemlji koja plaćaju da bi na njoj i živjeli. I to skupo plaćaju. Istina je da je čovječanstvo veoma napredovalo od onda kada za život na Zemlji nije trebalo plaćati, već se uzela toljaga i vuklo se ženu za kosu, međutim trenutačno su svi dužni svima, dug izgleda ogroman, ali da svatko oprosti svakome, države bi imale manji dug, stabilniju valutu te se ni ljudi ni tvrtke ne bi trebali zaduživati kod banaka koje imaju velike kamate. Dakle, do određene mjere taj je dug prividan.

Oprostite dio duga ili jednostavno uzмите novac, podijelite ga ravnopravno i neka svatko krene ispočetka. Kakve smo sreće (i pod kojim vodstvom), Hrvatska bi ponovno završila u krizi.

Svijet je pun skupih stvari i jeftinih ljudi

Najčešće je pitanje „Kuda ide ovaj svijet?“ I pitanje je na mjestu, naš se svijet ne kreće u dobrom smjeru, a pri tome ne mislim na kretanje planeta oko Sunca (iako se i to u zadnje vrijeme poremetilo). Nestalo je humanosti u našim životima, svemu smo odredili cijenu, pa čak i čovjeku. Ljudi nemaju tolerancije ni obzira prema drugima. Veličinu duše počeli smo mjeriti veličinom mobitela, auta i bankovnog računa.

Pitala sam prijateljicu što joj najviše smeta u svijetu. „Dvolični ljudi koji su tu samo kad nešto trebaju pa

odlepršaju kad ih ti trebaš, još malo ljudi kao što su naši nesposobni političari, činjenica da ćemo završiti faks i nećemo imati posao, činjenica da svijet ostaje na našoj generaciji, a naša generacija nije sposobna imati vlastito mišljenje i pročitati knjigu, i to što Japanci misle da su muški grudnjaci super.“ Ja bih dodala i da mi smeta to što postoje muški grudnjaci, a još više od toga smeta mi što na internetu postoji članak o tome da Japanci misle da su muški grudnjaci super. Novinarstvo, počivaj u miru.

Nemoj mislit', budi sritan, budi glup

Hoćemo li početi misliti vlastitom glavom i srcem ili ćemo se povoditi za reklamama koje nam nameću,

moramo sami odlučiti. Osobno bih radije provela dostojanstven život od onoga što sama stvorim svojim znanjem i rukama nego lagodno živjela i ovisila o tuđem džepu i to na krivo stečen način.

„Nemoj mislit', budi sritan, budi glup“ stih je splitske grupe TBF koji nam može pojednostaviti stvari. Ipak, mislim da je znanje ključno za izlaz iz svake situacije, no ako nismo dovoljno mudri da možemo obučiti tajice umjesto najlonki i takvi se pojaviti na Trgu bana Jelačića, kako samo možemo izaći iz krize?

Ničiji svijet

Trebamo prisvojiti svijet k srcu, a ne novčaniku. Živimo u svijetu koji je ničiji. Navodno vladaju tajne organizacije, no ja sam uvjerena da smo sami krojači svoje sreće. Zemlja ne pripada nama, mi pripadamo njoj. Ovdje smo samo privremeno, a ponašamo se kao da smo trajno, kao da smo popili svu pamet svijeta. Kao da će nam to išta koristiti, zapravo samo kratimo vrijeme dok smo živi, a zanemarujemo bitno: ljudskost, dobrotu, ljubav, prijateljstvo. Istinski se čovjek mjeri srcem, a ne količinom vrijednih stvari u jednom po-drumu.

Zato smo MiMladi odlučili znanjem i informiranjem krenuti protiv onoga što nam smeta, izraziti svoje mišljenje i barem preko školskog lista osvijestiti druge i pokrenuti male, ali značajne promjene.

Zalazak sunca

Robovi komada papira Gdje je nestao čovjek?

Ljudi su jedini stanovnici Zemlje koji plaćaju da bi na njoj živjeli

Nevena Cukrov, II. e

Svijet je sve veći i veći. Sve nas je više, a u očima jedni drugih sve smo manji. Više ne marimo za ljude nego za njihove novčanike, račune i kuće. Gubimo prave vrijednosti i zamjenjujemo ih pogrešnima. Na prvo mjesto stavljamo zaradu, dobitak i imovinu, a ne ljubav, zdravlje i prijateljstvo.

Ono u nama više nije bitno

Kada hodamo ulicama gledamo u blještave izloge, a zaboravimo gledati jedni u druge. Više nam je stalo do novih stvari nego novih prijateljstava u životu. Počeli smo raditi samo ono zbog čega ćemo ostvariti materijalnu naknadu. Svaki trenutak našeg života dobio je iznos u kunama, eurima, dolarima i baš mu je tako pala vrijednost. Stalno trčimo za nečim, želimo u što manje vremena dobiti što više, ali u svoj toj trci zaboravljamo na detalje. Zaboravljamo se smijati, voljeti bližnje jer više ne nalazimo sreću u onome što ne možemo opipati ili zamijeniti za određen iznos novaca.

Stvari više nego ljudi

Pogledajmo svijet u odnosu na samo jedan dan - Božić. Božić je, iako ga možda ne slavite kao vjernik, dan koji bismo trebali provesti s obitelji u druženju i zabavi, ali prva stvar koja nama padne na pamet na spomen Božića jesu ukrasi i pokloni.

Mjesec dana prije počinju se paliti lampice po gradovima, na balkonima i prozorima. Mi smo u potrazi za poklonima kojima ćemo obradovati obitelj i prijatelje. Na kraju shvatimo da smo više vremena proveli u potrazi za savršenim ukrasima i poklonima za obitelj i prijatelje nego u druženju s njima.

Zašto se onda čudimo kada ljudi to iskoriste? Zašto smo ljuti na vlasnike prodavaonica kad vidimo da njihovi zaposlenici moraju raditi i na Badnjak? Jesu li vlasnici dućana krivi za naše preokrenute vrijednosti? Zašto ne bi iskoristili to što znaju da postoje ljudi koji će i taj dan provesti u potrazi za poklonima? Ipak, i ti su vlasnici dio današnjeg društva i oni žele zaraditi. Ne možemo kriviti blještave izloge i šarene lampice jer smo mi ti koji odlučujemo hoćemo li ući u dućan. Mi smo ti koji će biti razočarani kada ne nađemo ništa ispod bora.

I tako u krug...

Jasno je da nam novac treba. Bez njega bi nam i osnovne životne potrepe postale luksuz. Naš svakodnevni život bio bi puno teži bez njega, ali u želji da si osiguramo pristojan život, zaboravljamo na stvari koje bi nam trebale biti bitnije od bankovnog računa. Jer kada osiguramo krov nad glavom, onda zarađujemo za kuću, a kad nam kuća dosadi, zarađujemo za ljetovanja

Šoppingholičari

i zimovanja i tako prije nego što se okrenemo, naša potreba za zadovoljavanjem osnovnih životnih potreba preraste u pohlepu za stvarima koje nam zapravo ni ne trebaju, a što više imamo, to više želimo.

Zakazali smo

Iako ne možemo reći da bez novca možemo živjeti i da nam materijalne stvari uopće nisu potrebne, mislim da smo svi kao ljudi zakazali. Normalno da je u redu priuštiti sebi i svojoj obitelji lijep život, ali kao i u svemu i u tome je potrebno naći neku mjeru. Treba li nekome zaista pedeset i pet pari cipela? Treba li nam zaista svako malo novi model mobitela?

Prešli smo mjeru, postali smo pohlepni i oholi, marimo samo za sebe, za svoj dobitak. Više nemamo ljudskosti u sebi jer dok jedni imaju sve, drugi nemaju ništa. Dok se neki kupaju u zlatu, drugi nemaju ni pitke vode. Svijet bi bio puno ljepši da ponovo počnemo razmišljati jedni o drugima.

Zašto lažemo

Štetna istina vrijedi više od korisne laži

Najjednostavnije i najbrže rješenje naših problema često je opasno

Dorotea Dominik, II. e

Oduvijek su nam govorili da je u životu najvažnije biti pošten - to su riječi koje moji roditelji svakodnevno ponavljaju. Pošteni su ljudi iskreni ljudi, ali zastanimo na trenutak i razmislimo koliko je takvih osoba u našim životima. Ne puno, je li tako? Biti iskren velika je i teška uloga, uloga koju većina nije spremna prihvatiti, no svima je ponuđena.

Kratke noge i velika guza

Mislim da ćete se svi složiti kada kažem da lažemo jer je to najjednostavnije (i najbrže) moguće rješenje.

Kao primjer uzmimo dvije prijateljice. Dušica je kupila nove hlače i želi ih odjenuti na tulum koji se održava za nekoliko dana. Upita Melitu za mišljenje o hlačama. Meliti se one nikako ne sviđaju i smatra da joj ne stoje lijepo. Međutim, kako ne bi povrijedila prijateljicu, kaže joj da su hlače odlične. Većina ljudi smatra da je Melita pravilno postupila, no je li zapravo?

Došlo je vrijeme tuluma, Dušica je odjenula spomenute hlače i što se dogodilo? Dobila je novi nadimak – Guzonja. Osim toga što ljudi znaju biti jako neugodni, njena prijateljica nije reagirala na vrijeme i umjesto da malo promisli o tome kako će joj reći istinu, a da je ne povrijedi, ona je rekla tu sitnu laž koja je Dušicu koštala neke svote novaca i „velike“ sramote na tulumu. Ovo je tek jedan vrlo banalan primjer, no slična situacija može se dogoditi tebi ili bilo kojoj dragoj osobi iz tvoga života.

Čovječno je reći istinu

Strah je također velik razlog zašto lažemo. Preplašimo se jer nam je prijatelj u nevolji i moramo birati

hoćemo li spasiti prijatelja i lagati ili reći istinu i uvaliti ga u još veće probleme. U idealnoj situaciji taj je prijatelj uistinu velik čovjek i sam će priznati što je napravio, no što ako (kao u većini situacija) ne prizna? Na veliku žalost svijtu nas, prava je odluka reći istinu, no nisam baš sigurna koliko ima ljudi koji bi zapravo mogli „cinkati“ prijatelja samo da bi njihova duša ostala čista.

Patološko laganje je laganje bez ikakvoga cilja i bez koristi za

izvršitelja ili bilo koga drugoga. Patološki lažljivac uglavnom nije svjestan svoje bolesti i vrlo često ne može razlikovati istinu od laži. Zato će ga biti teško odvesti stručnoj osobi (psihologu).

Vrlo je lako prepoznati patološkog lažljivca ako s njim provedete više vremena. Stalno krši obećanja, ne ispunjava dogovorene zadatke i naravno – laže. Voli manipulirati i izmišljavati novi i nestvarni život, zato ga je teško izliječiti.

Psiholog pokušava pronaći uzrok lažima, a ne može to učiniti jer kada patološki lažljivac izmisli život, izmisli i uspomene. Patološko laganje nije nimalo laka bolest i s patološkim lažljivcima nije moguće raditi ako ne pristanu na liječenje.

Što smo spremni izgubiti?

U svome tinejdžerskom životu definitivno smatram da je grižnja savjest najveća i (trebala bi biti) najčešća posljedica laganja. Nije bitno je li laž velika ili mala, a laž je laž čak i ako u nju vjeruješ.

Laž nas može koštati svega, tako je s lažima od početka. Sjetite se samo zmijske priče o Adamu i Evi koji su zbog jedne laži istjerani iz rajskog vrta, odnosno savršenog svijeta i prebačeni u naš, malo manje savršen svijet.

Je li laž vrijedna svih muka koje mogu uslijediti? Je li vrijedno izgubiti partnera, prijatelja, posao ili, u Sanderovom slučaju, slobodu? Iako se to neće dogoditi svakome, sigurni smo da se neće dogoditi nama tek ako se potrudimo odnose temeljiti na istini – tada takve probleme nećemo imati, bar ne zbog laži. I štetna istina vrijedi više od „korisne“ laži.

Zašto ljude nije briga?

Moj(a) dom(ovina)

Čovjek je po prirodi dobar, vrijeme nas je pokvarilo

Lucija Ravlić, III. a

Živimo u svijetu u kojem je broj ljudi koji žive na ulici i broj zaposlenih koji ne primaju plaću jednak broju onih koji žive normalnim životom. Ulice su pune beskućnika i onih koji si, kopajući po smeću, pokušavaju osigurati kakvo-takvo sutra. Nesrazmjer između bogatih i siromašnih u Hrvatskoj nikada nije bio izraženiji. Siromašnih je sve više, a bogati se sve više bogate.

Više od mirisa

U razgovoru s nekoliko beskućnika shvatila sam da je rijetko koji od njih svojom krivicom završio na ulici. Gubitak posla zasigurno je najčešći razlog zbog kojeg ljudi, zatečeni u neimaštini, poniru na dno. Rastava, gubitak stana ili druge nesretne okolnosti dovode mnoge na granicu bijede.

Ono što većina ljudi ne shvaća jest da oni nisu dno našega društva. Dno dna jesu ubojice, silovatelji, lopovi i lažljivci, a ne ljudi koji su nesretnom igrom slučaja osuđeni na težak život bez krova nad glavom.

Prva asocijacija većine na sam spomen beskućnika jest neugodan miris. Ne mogu podnijeti miris koji se širi od njih i gledaju ih s gađanjem

i nerijetko im se rugaju u lice. Nitko ni na trenutak ne zastane i ne pomisli da se ti ljudi nemaju gdje okupati i nemaju se u što presvući. Za to se svaki čovjek mora osjećati malo odgovornim.

Mi, mladi, svoj džeparac od malena trošimo na gluposti. Koliko god novca imamo, nestat će u rekordnom roku. Ispijamo loše kave, jedemo junk food i onda kupujemo Slimmies čokoladice jer smo si mrvicu predebeli.

Ne dajmo im da se bogate

Jasno, svaki čovjek ima svoje esencijalne potrebe. Nitko nije dužan svoju imovinu dijeliti ni s kim, ali kada bismo onih 20 lipa uzeli s blagajne, ubacili ih u Caritasovu kutijicu i tako svaki put, uvelike bismo pridonijeli boljitku države.

S onih 20 lipa, koje bez razmišljanja ostavljamo na pultu, pridonosimo sve većem bogaćenju velikih trgovačkih lanaca koji na taj način dobivaju profit koji je sve samo ne malen. Zamislite sad situaciju u kojoj bi svaka druga osoba na blagajni ostavila 20 lipa. Najveći trgovački lanac u Hrvatskoj ima preko 700 prodajnih jedinica, svakom prođe

ogroman broj ljudi i svatko ostavi nekoliko lipa. Tijekom godine skupi se zaista velika svota.

Veliki trgovački lanci već nas sami, na neki način, varaju time što cijene proizvoda gotovo nikad nisu cijeli brojevi. Kupite litru ulja za 9,99 kuna i nitko neće ni pomisliti na vraćanje te jedne lipe nakon što mu pružite novčanicu od 10 kuna. Ako ju i zatražite, u većini slučajeva dobit ćete odgovor da nažalost nemaju kovanicu od lipe. Blagajnik će vam se ispričati, a vi ćete tu ispriku prihvatiti jer nije na blagajnicima da se brinu o brojčanom stanju pojedinih kovanica.

Veliki dio na taj način stečenog profita smanjen je kartičnim plaćanjem. To je vjerojatno najbolji mogući način za izbjegavanje sitnog lopovluka trgovačkih lanaca. S kartice

Ni za čarape

vam se u lipu naplati onoliko koliko ste potrošili i to je u redu.

Kako stati na kraj takvom bogaćenju? Možda u opticaj treba staviti više kovanica od po lipu i dvije. Koliko se god sve to činilo banalnim, jer je iznos o kojem se radi minimalan, zašto bismo trebali dopustiti ikome da nas potkrada?

Uzmimo trgovačkim lancima tih nekoliko lipa, ne dajmo im da se nekontrolirano bogate! Dajmo taj novac u Caritas ili u Prihvatilište za beskućnike Kosnica. Njima će taj novac pomoći. Tko zna, možda baš vaših 20 lipa od smrzavanja spasi jednog nesretnika.

Ne sudi knjigu prema koricama

Veliki problem je i sustav socijalne skrbi koji u posljednje vrijeme prima toliko stranaka da je nemoguće pomoći svima kojima je pomoć potrebna. Beskućnici kao najveći problem navode to što im sustav ne omogućuje prijavu prebivališta na adresi Centra za socijalnu skrb, a po zakonu bi trebao. Bez adrese prebivališta nitko se nije u mogućnosti zaposliti, a, vjerujte na riječ, među njima

velika većina žudi za poslom. Čak i oni sretnici koji imaju prijavljeno prebivalište na adresi Centra ili prihvatilišta Kosnica, žale se da ih poslodavci ne žele zaposliti jer su puni predrasuda. Zašto imamo tolike predrasude prema jadnim, siromašnim, nesretnim ljudima koji se nemoćni sami bore protiv svijeta? Rijetki su od njih na ulici završili zbog alkoholizma, narkomanije ili neke druge ovisnosti.

Kada ih vidimo kako se opijaju u parku, bez razmišljanja ih osuđujemo. Ne razmišljamo o onoj djeci koja se po parkovima opijaju od trinaeste godine života. Ljudi koji piju jer misle da nema izlaza iz crnila, veći su problem u očima Hrvata od djece koja konzumiraju alkohol od malih nogu. Zapanjujuće i krajnje licemjerno!

Glava u oblacima

Gospođicama u štiklama beskućnici koji se griju u tramvaju smetaju jer nemaju gdje odmoriti od potpetica umorne nožice. Ne razmišljaju da oni nemaju mjesto gdje bi mogli spavati na toplome. Čudan je ljudski mozak. Brinemo da našim ljubimcima nije hladno u ledenim zimskim noćima, a ljude bez doma koji spavaju po pothodnicima gledamo s visoka ako ih se uopće trudimo pogledati.

Humane vrednote

Svaki bi čovjek trebao odraditi neko dobro djelo. Ako ne zbog drugih, onda zbog sebe. Osjećaj da si

pomogao i da je nekomе zbog tebe lakše u životu, neopisiv je. Rijetko se kad nađemo u situaciji u kojoj nekomе možemo stvarno olakšati život. Čovjek je po prirodi dobar, vrijeme nas je pokvarilo. Vjerujem da bi se više ljudi bavilo socijalnim problemima društva kad bi se takav posao plaćao.

Humanitaran rad najnepopularniji je oblik rada koji je ikad postojao i postoji. Raditi nešto bez ikakvog dobitka za veliku je većinu gubljenje vremena. Kako popularizirati humanitarni rad, teško je pitanje.

Hvalevrijedne akcije

Možda bi valjalo početi s jednostavnim aktivnostima kao što su skupljanje hrane, odjeće ili novca, a onda prijeći na ozbiljnije akcije. Poticanjem mladih na humanitarni rad možemo promijeniti stanje u društvu. Uz sve fakultativne predmete, bilo bi dobro uvesti i humanitarnu skupinu koja bi na razini škole pomagala svima kojima je pomoć potrebna. Najteže je od svega započeti, krenuti, početi činiti dobro drugima. Ipak, učiti mlade humanosti najvažnija je stavka revolucije, u vremenu zaostalog, hrvatskog društva.

Dobar su primjer neke pekarnice i ugostiteljski objekti koji su uveli mogućnost plaćanja kruha odnosno kave unaprijed za one koji si to ne mogu priuštiti. Svatko može platiti kruh ili kavu koji će kasnije biti besplatno dodijeljeni onome tko ih zatraži. Nadasve hvalevrijedan potez!

Pomoći, a ne rugati se

Važno je ponekad se sjetiti ljudi koji sami lutaju nemilosrdnim prostranstvima. Svaki put kad nam bude teško jer ne posjedujemo iPhone 13 ili Galaxy S24 probudimo svijest o tome da postoji netko tko preživljava samo od onoga što bacimo u smeće. Beskućnicima bi mnogo značilo kad bismo im se prestali rugati. Stavite se u kožu osobe koja gazi ponos kopajući po smeću, a sa strane čuje ružne komentare i povike. Što joj drugo preostaje nego pasti u depresiju iz koje nema izlaza?! Imajmo obzira prema nesretnicima, njihove su životne priče zaista potresne. Pokažimo da MiMladi možemo promijeniti svijet!

Kako preživjeti!?

Problem diskriminacije
u vremenu „ravnopravnosti“

Tko je sljedeći?

*Za demokratsku državu, čiji je temelj ravnopravnost,
prilično smo netolerantni prema onima koje smatramo drugačijima*

Silvija Dumić, III. a

Svi su ljudi na ovaj svijet došli jednaki. Mali, sami i nemoćni. Je li zaista potrebno da neki od njih tako prolaze životom i da na kraju umru osuđivani zbog onoga što jesu, bilo da su sami odlučili biti drugačiji ili su takvi rođeni? Nitko nam ne daje pravo činiti razlike i osuđivati, uostalom, tko zna, možda smo i mi sljedeći koje će zbog nečega diskriminirati.

Dvije strane priče

Danas se većina država smatra demokratskim zemljama punim razumijevanja za sve doseljenike, nacionalne manjine, pripadnike drugih rasa, vjera i seksualne orijentacije, no je li doista tako? Što bi se dogodilo osobi negroidne rase da ju ostavimo u prostoriji punoj rasista? Bi li osoba koja se deklarira kao homoseksualac izašla neozlijeđena iz društva homofoba? Za demokratske države, kojima je temelj ravnopravnost, prilično smo neravnopravni prema onima koje smatramo drugačijima, čudacima ili čak nakazama.

Nama najbliži primjer nedavno je održani referendum o braku koji

je pokrenula inicijativa U ime obitelji. Njime se tražila promjena Ustava Republike Hrvatske, točnije definiranje braka kao životne zajednice muškarca i žene. Referendum je pokrenut kao odgovor na zahtjev LGBT osoba o istospolnim brakovima.

Homoseksualnost mnogi prikazuju kao psihičku bolest, a one koji se tako osjećaju nazivaju teškim bolesnicima. Svojedobno su u Americi postojale ustanove za „preobraćenje“ homoseksualaca u heteroseksualce i neki od načina „liječenja“ bili su udarci i elektrošokovi. Vrhunac tog mučeničkog tretmana bio je puštanje *gay* pornografije „oboljelima“ i brutalno kažnjavanje ako bi i pomislili na spolni odnos s nekim istoga spola. Nijedna bolest ne može se izliječiti batinama, a pogotovo ako se to pokušava učiniti nekome samo iz mržnje, „izliječiti“ nešto što uopće nije bolest.

U nekim zemljama svijeta (Španjolska, Argentina, Danska, Island, neki dijelovi SAD-a itd.) dopušteno je sklapanje istospolnih brakova, a hrvatski homoseksualci

bezuspješno su se pokušali izboriti za isto to pravo. Nisu tražili dozvolu crkvenog braka (koji im brani samo Sveto pismo), već državnog. Kad srce nekog izabere, taj izbor je teško (gotovo nemoguće) promijeniti. Nerijetko se događalo da dvije osobe istog spola čitav život provedu u izvanbračnoj zajednici (jer im ova druga nije dopuštena) i sve dijele, a nakon smrti jednog člana zajednice onaj drugi ostane bez ičega. Ako si život proveo gradeći nešto s nekim koga voliš, odakle državi pravo oduzeti ti to nakon što si izgubio životnog suputnika, samo zato što niste „službeno“ zajedno?

Nebrojeno mnogo puta homoseksualci su trpjeli fizičko i psihičko maltretiranje. Tučnjava u javnosti kazneni je prekršaj, a udaranje homoseksualaca smatra se nečim sasvim normalnim. Dovoljno nam govori da na postavljeno pitanje: „Što imate protiv homoseksualaca?“ dobijamo odgovore poput: „Bokse-re, palice i lance.“ Neki od homoseksualca radije bi pokupili batine nego trpjeli psihičko maltretiranje

Osamljenost?!

samo zato što su drugačiji i zato što vole nešto što drugi ne vole. Psihičko maltretiranje uništi čovjeka. Masnice se povuku, krv prestane teći, ali osjećaj manje vrijednosti ostaje.

Kako biste reagirali da saznate da vam je brat, sestra, prijatelj ili dijete *gay*? Biste li ih gledali drugim očima i odnosili se prema njima kao prema nekom nenormalnom? Prijatelja moramo birati prema tome kakvu dušu i srce ima, a ne prema tome kome to srce pripada.

Crno-bijeli svijet

Drugačija boja kože ono je što je od davnina razdvajalo ljude. Pod snažnim utjecajem rasizma 1948. godine u Južnoafričkoj Republici nastao je pojam aparthejda. Tim činom čitava je južna Afrika postala podijeljena na crnce, bijelce, Indijce i mulate. Politička prava imali su samo bijelci zbog čega su crnci počeli pružati sve veći otpor tom režimu. Podijeljenost između rasa došla je do te mjere da su parkovi i autobusi bili odijeljeni za crne i bijele

ljude i da je bilo nedopustivo sjesti na istu klupu pored osobe druge boje kože.

Bijelci su se oduvijek smatrali „višom rasom“ i prema crncima su se odnosili kao prema robovima (što su u prošlosti i bili). Apartheid je ukinut 1994. godine dolaskom na vlast nedavno preminulog Nelsona Mandele koji se čitav svoj život zalagao za ravnopravnost crne i bijele rase. Mandela je zaslužan za poboljšanje položaja nebijelaca u Africi, ali i u ostatku svijeta. Danas nije čudno vidjeti crnca da šeta među bijelcima ili zaljubljeni par različite boje kože oko kojeg trčkara mali mulat s osmijehom na licu.

U Americi crnci su oduvijek bili robovi onima „više vrijednima“ i godinama su bivali tlačeni radeći najteže fizičke poslove za ljude koje jednostavno nije bilo briga. Tko bi rekao da će nakon mnogo godina jedan takav „rob“ postati predsjednik najveće svjetske velesile i da će većina bijeloga svijeta biti „podređena“ crncu za čiju se rasu nedavno smatralo da je manje vrijedna.

U svom govoru „I have a dream“ (1963. godine) američki svećenik i borac za ljudska prava, Martin Luther King, rekao je kako sanja da će njegovo četvero djece jednoga dana živjeti u zemlji u kojoj neće biti suđeni prema boji kože, nego po vrijednostima njihove osobnosti, i danas, nakon više od 40 godina, to je ostvareno. Barack Obama prvi je

crnac koji je postao predsjednikom SAD-a i najbolji je dokaz koliko se situacija u svijetu promijenila i da boja kože nije ni ono što definira čovjeka kao osobu, ni kao političara. Iako još i danas negdje u svijetu postoje predrasude prema onima koji su drugačiji, situacija se znatno promijenila jer oni više ne čine većinu.

Veličina nije bitna

Hrvatska se nalazi na visokom, ali ne pohvalnom petom mjestu po pretilosti u svijetu. Na tu poziciju popeli smo se zahvaljujući prehrani u fast food restoranima, izbjegavanjem zdrave prehrane i nedostatkom kretanja. Današnja djeca ne znaju što je bakina kuhinja i da prije nije postojalo: „Ja to ne volim. Neću to jesti“, ili nešto slično. Ili se jelo ono što je toga dana bilo skuhan, ili se nije jelo ništa i sve ono što se pojelo, potrošilo se u večernjim igrama lovice i jurnjavama za loptom.

Sve je više pretile djece kojima je normalno ne jesti ručak kod kuće ako se u njemu možda nalazi list salate, a da to nije onaj koji ispada iz hamburgera u McDonald'su. Zbog toga, a očigledno i zbog premalo kretanja (kompjuteri, televizori i video igrice nepravdno su zamijenili dane provedene na igralištima i na ulici), sve je više djece s prevelikim brojem kilograma.

Djeca, posebice u ranom djetinjstvu, ne znaju lagati i sve prikazuju onako kako je, brutalno iskreno i bez trunke uljepšavanja te često

Zajedništvo

dolazi do maltretiranja popunjene djece, počevši već od vrtićke dobi. U to rano doba još uvijek je, vjerojatno, riječ o nesvjesnom maltretiranju, ali u osnovnoj školi podbadanja postaju svjesna i namjerna. Period proveden u osnovnoj školi bitno utječe na kasniji emocionalni i psihički razvoj osobe. Ako neka djevojčica svakodnevno sluša bezobrazne komentare na račun svoga izgleda, logično je da će to htjeti promijeniti. A koji je bolji način za to nego dijeta? U njihovim očima to je jednako trenutnom prestanku uzimanja hrane što nerijetko dovodi do depresije, a sve češće i anoreksije i (li) bulimije.

Kako na najjednostavniji način objasniti djevojci od 17 godina da nije nenormalno građena ako ima bokove ili malo veću stražnjicu? Kako joj dokazati da je lijepa bez obzira na to kako joj trbuh i poprsje izgledaju u doljnjem rublju i da je sasvim u redu ako ne može stati u hlače konfekcijskog broja 32? Današnje društvo, uključujući i medije, snažno je utjecalo na rušenje samopouzdanja djevojkama koje nisu ravne kao daska, što se od njih očekuje žele li biti smatrane „lijepima i poželjnim.“ Zaista bih željela da pojedinci shvate da komentari tipa: „Vidi onu debelu kravu“, neće njih učiniti frajerima, nego primitivcima koji ne poštuju djevojke, a samim time i sebe jer će se jednoga dana zaljubiti u osobu koja je bila vrijeđana zbog onoga što jest, a ona mu neće moći vjerovati jer je previše puta bila povrijeđena.

Želim da postane vidljivo da je svaka osoba zaista lijepa na svoj način i da u svakome od nas postoji nešto što nas čini posebnima. Izgled će uvijek biti jedna od bitnijih karika u životu, ali ponekad trebamo

razmišljati o tome da nas ni drugi neće voljeti ako sami sebe ne volimo onakve kakvi jesmo. Uvijek moramo imati na umu da negdje sigurno postoji neka osoba kojoj smo mi najljepši baš takvi kakvi jesmo, nosili broj 32 ili 44!

Tvorničke greške generacije

Pripadnici subkultura diskriminirani su na svakom koraku. Mladi ljudi, odjeveni u crno, crne duge kose i glasne muzike koja dopire iz slušalice, tzv. metalci, gotičari ili punke-ri vrlo su često osuđivani samo zbog svoga izgleda. Stariji ljudi smatraju ih antikristima ili sotonjarama kada ih vide na ulici, a mladi njihovih godina osuđuju ih jer nisu idealna preslika onih tinejdžera koji su od glave do pete odjeveni u markiranu odjeću i slušaju danas toliko popularne narodnjake.

Njima nije cilj biti poput ostalih i, iako su navikli na to da ih okolina ne prihvaća baš uvijek, oni su dobar primjer ljudi na koje se treba ugledati jednostavno zato što ih nije briga što drugi o njima misle. Fura-ju svoj stil i, ako se nekome ne sviđa, ne mora ih gledati. Ljudi im se smiju jer su drugačiji, a trebali bi se smijati sami sebi jer čine presliku sljedeće osobe u tramvaju.

Nije li ovako bolje?

Kakav bi to bio život da su svi ljudi isti? Nije li zanimljivije svakodnevno biti okružen različitim ljudima koji ti možda mogu pokazati neki drugi svijet? Mislim da je krajnje vrijeme da prestanemo biti toliko zadržani i da prihvatimo to da svatko od nas ima svoje ja i da to ja nikada neće biti savršeno. Što prije to prihvatimo, to će nam prije život biti ljepši.

Razlike i detalji ono su što nas čini posebnima, a mi te razlike neprestano prikazujemo kao nešto negativno. Koga sve diskriminiramo, bojim se da možemo početi strahovati što će se sljedeće naći na listi. Hoće li mi netko zamjeriti to što sam žensko, što se školujem ili što nosim crvene starke? Nemoj diskriminirati nikoga tko je drugačiji od tebe jer, ne zaboravi, i ti si pojedinac koji se od nekoga razlikuje. Tko zna, možda si baš ti sljedeći.

Iako nije zarazna, utjecaj koji ljepota ostvaruje na ljude zasigurno jest, bar sudeći prema YouTubeu. U posljednje vrijeme i Hrvati prate poznate vlogere koji govore o životnim situacijama. Oni postaju sve popularniji, a mnogi mladi kreću njihovim stopama.

Na svojim kanalima *youtuberi* s nama dijele svoja razmišljanja, zabavljaju nas, govore nam o svojem životu, glazbi koju vole i sličnome. Njihovi su uradci uvijek dostupni, kao i statistički podatci o gledanosti. Upravo zbog svoje pristupačnosti i popularnosti, YouTube je savršeno mjesto za provjeru utjecaja tuđe ljepote i inteligencije na tinejdžersku populaciju.

Intervju: One Direction

Živimo u dobu u kojem se pruža više mogućnosti za uspjeh no ikad. Ljepota je ta koja se vidi prva, ali iza ljepote ne mora uvijek stajati i pamet. Koliko god se to činilo jednostavnim, istina je da je za uspješnu karijeru youtubera, kao i za karijeru npr. pjevača ili glumaca, potrebno puno više. Svi znamo da ove poslove, koliko god neki od njih ne izgledaju zahtjevni, ne može raditi svatko jer su za njih potrebne posebne sposobnosti i talenti.

Jedan je od vlogera Tyler Oakley. Kada promatramo njegove youtube filmiće, težište se prebacuje na način obrade teme, na njegovu inteligenciju, obrazovanje, zanimljivost, a ne na njegovu vanjštinu. Tyler je počeo objavljivati svoje filmiće još 2007. godine govoreći o svojem životu kako bi počeo ohrabrivati mlade i govoriti im da nisu sami u svojoj životnoj situaciji.

Ljepota na internetu

Postoji li ključ za uspjeh?

Jesu li zgodni i pametni youtuberi uistinu bolji od onih koji su samo pametni?

EMA ANIČIĆ, II. e

Intervjuima s poznatim glazbenicima (One Direction), blogerima i glumcima stekao je još veću popularnost. Njegovi videouradci na YouTubeu pregledani su više od 86 milijuna puta te ima preko tri milijuna pretplatnika.

Prevlast pretplatnica

Inače, Tyler podržava organizaciju The Trevor Project koja se bavi prevencijom suicida među LGBT tinejdžerima i nije jedini. Njegovim stopama ide i mlad i uspješan *youtuber* Troye Sivan čiji videouradci imaju preko 50 milijuna pogleda i milijun pretplatnika.

Iako imaju gotovo iste interese i na sličan način pristupaju zajedničkim temama, Troye prikuplja pretplatnike znatno brže od Tylera. Bacite li pogled na njihove profile na Twitteru ili Instagramu, odmah ćete uočiti koliko je Troye svojim gledateljima - zgodniji.

Vjerojatno najpoznatiji biseri YouTubea blizanci su Jack i Finn Harries, a 88% njihovih pretplatnika djevojke su u dobi od 14 do 18 godina. Osim toga što i statistika kaže da su

1D

2Z (godna)

zgodni, njihov je veliki plus i to što se bave humanitarnim radom.

100 000 više

U rujnu su posjetili Indiju i tamo živjeli u jako lošim uvjetima kako bi pomogli Zakladi za tinejdžere oboljele od raka. U početku cilj je bio prikupiti 100 000 dolara, ali je zbog njihove popularnosti taj pothvat odjeknuo jače nego što su se uopće nadali. Nakon mjesec dana prikupljeno je gotovo 200 000 dolara.

Zanimljivo je da broj njihovih pretplatnika raste jednakom brzinom unatoč tomu što su početkom prosinca svoje tjedne vlogove zamijenili serijom putopisa o Indiji u kojima se sami, logično, znatno manje pojavljuju. Reputaciju internetskih ljepotana zamijenili su reputacijom humanitaraca, a ljudi ih jednako mnogo vole!

Ako ste korisnici internetskih mreža poput Instagrama, Twittera, Facebooka ili Tumblera, zasigurno ste čuli za još poznatih blogera kao što su Caspar Lee, Marcus Butler, Dan Howell, Alfie Deyes i brojni drugi. Svima su im zajednički dobar smisao za humor i vanjski izgled, a upravo na tome grade svoju YouTube karijeru.

Miranda Sings, a nema sluha

Iako ste mogli steći takav dojam, nisu svi *youtuberi* muškarci. Većina vlogerica oslovljava se terminom *beauty girls* jer se uglavnom bave šminkom i modom, npr. Zoe Sugg, Tanya Burr i Michelle Phan.

Od njih se uvelike razlikuje Colleen Ballinger čiji je alter ego Miranda Sings. Colleen je lijepa, pametna, mlada i obrazovana glazbenica, ali nije bila osobito poznata. Iznervirana osobama koje su se na YouTubeu pokušavale probiti kao stilisti i pjevači, odlučila je postati Miranda. Ta zla, ružna i glupa osoba bez imalo sluha vrlo je brzo postala popularna. Za Mirandine „pjevačke, plesačke, glumačke i mađioničarske“ nastupe uvijek se traži karta više.

Istina je da ambalaža prodaje proizvod, tako da će zgodan i pametan youtuber privući veći broj pregleda i pretplatnika, ali ako netko ima snažan karakter, pametan je i zanimljiv, vrlo će vjerojatno uspjeti. Neki od spomenutih vlogera znatno bi sporije došli do popularnosti da nisu snimili viralni video, kao što je slučaj s Tylerom Oakleyjem kojem su trebale godine da prikupi prvi milijun pretplatnika. Ipak, domišljatost i otvorenost svakako su se isplatile.

Sreća postoji

Treba li zaista izabrati tek jedno **Obitelj i(li) karijera**

Sve se više mladih odlučuje za karijeru, a osnivanje obitelji ostavlja za kasnije

Darija Đukić, III. a

Svaki tinejdžer sanja o trenutku kad će završiti školovanje i napokon ostaviti sve knjige i brige o školi iza sebe. Nažalost, stvarnost je malo drugačija od naših očekivanja. Nakon završetka školovanja ulazimo u novi i većini nepoznat svijet odraslih koji nam donosi nove brige, dileme i probleme.

Obveze - najveća prepreka

Uz mnogo truda i malo sreće nekoliko godina nakon završetka fakulteta možemo se zaposliti i krenuti u radnu rutinu prosječnog čovjeka. Nakon zaposlenja u našim glavama u većoj mjeri počinju razmišljanja ne samo o lovu na karijeru nego i o osnivanju obitelji. Nekima ta razmišljanja dođu ranije nego što bi trebalo, a nekima, koji danas čine većinu, dođu prekasno ili nikada.

Sve se više mladih odlučuje za karijeru kao primaran cilj, a osnivanje

obitelji ostavlja za kasnije. Ali zašto je tome tako? Što je potaknulo mlade da sve rjeđe stupaju u brak i sve kasnije rađaju djecu?

Izgovor koji najčešće čujemo za ovaj, ne baš pozitivan trend, jest prevelik broj obveza. U današnje ih je vrijeme teško sve uskladiti. Stanje u svijetu, pa tako i u našoj državi, to nam iz dana u dan sve više otežava. Možda zbog toga osnivanje obitelji za većinu mladih predstavlja samo još jedan teret. Nakon napornog radnog dana ono malo svojeg slobodnog vremena žele provesti odmarajući se uz TV i udobnost svojeg naslonjača ili bavljenjem omiljene aktivnosti.

Uzevši u obzir prijašnje generacije žena koje su bile u istim situacijama, ako ne i gorim, i istodobno bile odlične majke i isto tako dobre poslovne žene, jasno nam je da se ovdje radi samo o još jednom izgovoru.

Samo žene moraju birati?

Postavljajući pitanje izbora između karijere i obitelji, gotovo uvijek obraćat ćemo se upravo ženi. Što se tiče ovog pitanja, žene su u većoj „prednosti“ nego muškarci. Svi znamo kakvu su ulogu žene imale u prošlosti. Njihov jedini zadatak bio je briga o kućanstvu i odgoj djece. Žene su i danas glavne što se tiče kućanskih poslova, ali, naravno, nalaze se u mnogo boljoj poziciji nego ranije.

Ipak, još uvijek je premalen broj muškaraca podvrgnut ovom izboru. Lako je zaključiti da je samo žena pred teretom ovog izbora. Tako je još jednom potvrđeno da nije lako biti žena.

Karijera ili obitelj

Ukoliko ste zagovornik karijere kao primarnog cilja najvažniji

1+2=4

argument vam je vjerojatno zadovoljstvo koje donosi uspješna poslovna karijera. Osim zadovoljstva tu je i potpuna financijska samostalnost za koju su se žene naporno zalagale u prošlosti i čemu teže i danas. U prilog vam idu i nova istraživanja koja pokazuju da su žene ambicioznije i da im poslovni uspjeh donosi više zadovoljstva nego muškarcima. Uz sve to, danas imamo puno primjera u kojima su se žene pokazale kao sposobne i jako dobre poslovne suradnice.

Neosporivo je da poslovna karijera ima mnogo pozitivnih strana, no jesu li one dovoljne da prekriju i očigledne nedostatke? Možemo se složiti da uspješna karijera olakšava život, ali nije baš najvažnija i ne bi trebala biti prioritet čovjeku.

Obitelj, a pogotovo djeca, donose ispunjenost, sreću i ljubav koju nijedan posao ni novac ne može nadomjestiti. Osjećaj sigurnosti i ljubavi koju pruža topli obiteljski dom ne možemo usporediti ni s jednim poslovnim priznanjem. Obitelj je ipak nešto posebno čemu treba težiti svaki čovjek.

Obiteljski život, naravno, nije lagan. I za njega treba mnogo predanosti, pažnje, snage, dobre volje i, naravno, najviše ljubavi. Često mi, djeca, znamo otežati već ionako težak „posao“ roditelja. Ipak, kada sve mane i prednosti zbrojimo i oduzmemo, rezultat daleko odlazi na stranu pozitivnih čari roditeljstva.

Odabir nije lagan

Svima je jasno da odabir nije lak. Na jednoj strani imamo posao koji nam nudi zadovoljstvo i užitek u financijskoj samostalnosti, ali na drugoj strani imamo sigurnost, sreću i ispunjenost koje nam donose djeca i obitelj.

Možda smo postali toliko lijezni da si ne želimo natovariti previše obveza. Možda je modernizacija društva i razvoj znanosti i tehnologija od društva, pa i pojedinca, napravila egoista koji teži samo svojem zadovoljstvu. Možda više obitelj ne nudi onu potporu i ispunjenost kao nekad. Sve u svemu previše pretpostavki, a premalo sigurnih odgovora.

Ustvare, najviše me muči zašto bismo uopće morali birati između te dvije „krajnosti“. Karijeru i obitelj ne moramo označavati kao dvije krajnosti između kojih svaka žena mora birati. Zapravo, one se ne isključuju međusobno. Besmisleno je težiti zadovoljstvu u materijalnome ako to nemamo s kime podijeliti, a opet ne možemo osnovati obitelj i pružiti joj sve potrebno ako nismo financijski stabilni.

Ravnoteža

Kao optimalno rješenje nameće mi se misao da je potrebno pronaći ravnotežu. Nije dobro odustati od svojih snova jer je izrazito važno biti zadovoljan, bez toga nema ni poslovnog ni obiteljskog uspjeha. Trebalo bi se prestati mučiti odabirom, a pažnju usmjeriti na pametnu organizaciju vremena. Naravno, za to je potrebna dobra volja i puno truda, ali smatram da svatko može pronaći svoju savršenu ravnotežu. Važno je samo pametno raspodijeliti vrijeme i ne zaboraviti na vlastite potrebe.

Žena, majka, kraljica

Love and marriage

Buđenje svijesti o okolišu

Ne ljepoti, ali da smradu

*Trebamo li se stvarno dovesti na rub izumiranja
da bismo shvatili što trebamo napraviti?*

Nikolina Martinec, III. e

Kada bismo pitali ljude što je ekologija i čime se ona bavi, velika većina odgovorila bi da je to prirodna znanost koja proučava odnose živih bića. Upravo zbog takvog razmišljanja mnogi ekologiju shvaćaju olako.

Otapanje ledenjaka, gomilanje smeća, efekt staklenika, izumiranje biljnih i životinjskih vrsta, kiseline kiše i još velik broj drugih nedaća koje su zahvatile današnji svijet potpuno su nevažne većem dijelu populacije. Čak nije dovoljno ni to

da nas mediji svakodnevno sa svih strana obasipaju činjenicom da globalno zatopljenje više nije stvar budućnosti.

Fosilna goriva živi su fosili

Ekološki problemi danas veći su nego ikada prije, ali, nažalost, malen je broj onih kojima je stalo do očuvanja ovog planeta. Čovječanstvo je prestalo misliti na buduće generacije i njihovo pravo da od nas naslijede Zemlju vrijednu divljenja, Zemlju jednako lijepu kao što je nekad bila, a ne potrošeni planet bez

prirodnih ljepota koji služi jedino za iskorištavanje.

Globalno je zatopljenje trenutačno najveći i najozbiljniji problem koji se ne može riješiti u nekoliko godina. Nesvjesno i neodgovorno ponašanje svakog pojedinca i brojnih kompanija tijekom mnogih godina dovelo je cijeli svijet u probleme velikih razmjera. Najveće onečišćenje prouzročila su fosilna goriva bez kojih je danas jednostavno nemoguće zamisliti život. Unatoč tome što postoje brojni obnovljivi izvori energije, kao što su voda, sunce, vjetar, i dalje se okrećemo štetnim načinima održavanja cjelokupne civilizacije jer je to uobičajeno. Zašto bi se cijeli svijet morao promijeniti kada je ovo ustaljeno i sasvim prihvatljivo?!

Vjerujem da je velika većina upoznata s činjenicom da dolazi do otapanja ledenjaka. Samim time more se uzdiže i moguće je da će potopiti brojne gradove uz obalu. Ispušni plinovi iz automobila, kojih je u svakom slučaju previše, stvorili su efekt staklenika. Teška industrija gotovo je i zaboravljena, ali i dalje se osjete posljedice onečišćenja zraka u velikom radijusu oko tvornica u kojima je ona bila glavna industrijska grana. Tvornice, koje su nekada zapošljavale velik broj radnika, sada propadaju jer ne ostvaruju profit, a poduzetnici koji su se dugi niz godina bogatili na njima, proglašavaju stečaj i otpuštaju mnogo ljudi.

Budućnost je zacrtana

Unatoč svim ovim problemima koji uništavaju Zemlju i dalje nema dovoljno organizacija i akcija koje će na globalnoj razini napraviti neke drastičnije promjene. Naravno, postoje manje organizacije koje se unutar države pokušavaju izboriti za očuvanje prirodnih ljepota i dobara koja su važna svima nama. Ipak, želimo li nešto veće što će možda i „probuditi“ svijet, potrebna je velika akcija koja će

zahvatiti gotovo cijelo čovječanstvo jer sve ostalo ima malen ili gotovo nikakav utjecaj na globalnu situaciju i na budućnost – pod pretpostavkom da će daljnja budućnost uopće postojati. U većini slučajeva tako velike akcije gotovo su nemoguće jer mnogo ljudi nema razvijenu ekološku svijest i misle samo na trenutne potrebe.

Ako budemo imali budućnost, kako će ona izgledati? Trebamo li se stvarno dovesti na rub izumiranja da bismo shvatili što trebamo napraviti ili ćemo reagirati dok još imamo vremena za promjene? Nažalost, neki znanstvenici smatraju da je možda već prekasno za bilo kakve promjene, da je sve gotovo jer prave poteze nismo napravili na vrijeme, ali nada možda još postoji. Nada da će se problemi prestati povećavati čak i ako se ne mogu u potpunosti otkloniti.

Ništa nam nije sveto

Mi, kao živući pripadnici vrste s najrazvijenijim osjećajima i svijesću, jednostavno nemamo pravo uništiti planet i nadati se da će naši nasljednici izmisliti nešto novo i riješiti probleme koji se gomilaju desetljećima (i stoljećima!). Ljudi

obolijevaju od raznih respiratornih bolesti. Smog koji je nezaobilazan u svakom gradu uzrokuje pojavu astme, a sve češći problem su i jake alergije. Kako je krenulo, GMO hrana postat će hranom budućnosti. Tako nastala hrana, koja je otporna na sve uvjete, moći će prehraniti stanovništvo cijelog svijeta i riješiti problem gladi. Nažalost, utjecaj koji ostvaruje na zdravlje proučavaju rijetki, mali laboratoriji, a rezultati nisu obećavajući.

Gradovi, sela, jezera, mora, sve je pogođeno katastrofom koja se naziva čovjek. Indijanska poslovica glasi: „Hoćeš li ikada početi shvaćati značenje tla pod svojim nogama? Sve je sveto – od zrnca pijeska do planine.“ Potrebno je shvatiti koliko smo problema, svojom nesmotrenošću i nemilošću, zadali našem planetu. Moramo se osviještiti i živjeti odgovorno, a prvi korak ka ljepšoj i čišćoj zemlji očit je: prestanimo se razbacivati smećem!

Mladen Bodalec

Pravnik čije pjesme i glas pogađaju u srce

Prijepodne odvjetnik, poslijepodne roker

Silvija Dumić, III. a

Prljavo kazalište bend je koji se već više od 35 godina nalazi na samom vrhu hrvatske estrade. Pjesme Prljavaca svim su generacijama jako dobro poznate i rijetko koja osoba danas neće zapjevati neke od njihovih hitova kao što su Lupi petama, Ne zovi mama doktora ili Kiše jesenje. Svi odmah prepoznamo glas njihovog pjevača, Mladena Bodaleca, koji je ostvario svoje snove i uz neizmjeran talent došao do samog vrha. Kao bivši učenik III. gimnazije prisjetio se i svojih srednjoškolskih dana u razgovoru o njegovoj karijeri i uspjehu.

Čistunac iz Prijavaca

Školsko doba najljepše je doba

Kada ste se upisali u srednju školu i kako to da ste izabrali baš Treću?

Prvi razred upisao sam školske godine '73./'74. i Treću sam izabrao zato što je ona u to vrijeme bila najbliža Dubravi, kvartu u kojem sam odrastao. Onda još nisu postojale ni gimnazija u Sesvetama, ni ona u Dubravi i Treća mi je, osim one na Kennedyjevom trgu, bila najbliža. Škola je tada bila na glasu kao srednje stroga gimnazija, no pokazala se zahtjevom, što je, vidim, i danas.

Kakav ste bili učenik i koji Vam je bio najdraži predmet?

Prva dva razreda prošao sam odličnim uspjehom, a ostale, kao i maturu, vrlo dobrim. Hrvatski mi je bio interesantan. Logika, filozofija i psihologija također, iako smo imali strogu profesoricu kod koje nitko nije imao odličan.

Čega se prvog sjetite kada Vam netko spomene srednju školu? Postoji li neki događaj koji Vam je ostao u posebnom sjećanju?

Puno mi stvari pada na pamet. Valjda su i vama govorili da je školsko doba najljepše i da nakon njega ozbiljniji kročite u život. Problemi s kojima se srednjoškolci susreću vrlo su ozbiljniji i njima važni problemi i sve je to skupa teško, ali sve ima svoje pozitivne strane i meni je ostalo tisuću upečatljivih događaja u sjećanju. Prva pomisao mi je kako smo bili na nekom izletu, gdje je jedna djevojka svirala pjesmu Beatlesa Lady Madonna i, iako se više ne sjećam tko je to bio, taj trenutak ostao mi je u sjećanju jer sam ju slušao kako odlično svira i nadao se kako ću jednoga dana postati frajer i krenuti glazbenim stazama

Sin Vam također pohađa Treću, mislite li da je Vaš izbor utjecao na njegov?

Mislom da jest jer djeca ne znaju puno o sistemu školovanja nakon završetka osnovne škole i ti im kao roditelj možeš puno pomoći svojim iskustvom, ali ne na način da svoje želje i ambicije prenosiš na njih, nego da im pomogneš da pronađu svoj put. Na primjer, svome sinu ne

Kiše jesenje o o o o o

bih mogao pomoći ni na medicini, ni na fizici ili kemiji, nego samo na pravu, koje sam i sam završio. Ali ako to nije njegov izbor i ako misli da je to previše štrebetanja, onda njemu moram prepustiti odluku što i kako dalje.

Za ono što voliš, uvijek ima vremena

U srednjoj ste školi maštali da ćete jednog dana biti glazbenik, a završili ste pravni fakultet. Kako je došlo do toga?

U srednjoj sam školi shvatio da je u glazbi teško uspjeti pa i nisam polagao prevelike nade u to. Moj san o pjevanju više je bio dječaćki. Kao klinac znao sam uzeti četku, stati pred ogledalo i održavati koncerte za 200 do 250 000 ljudi i sanjao sam kako ću jednog dana postati zvijezda. Mogu reći da mi se dio snova ostvario, ali

danas je pojam zvijezde relativan i ne mogu zamisliti što bi bilo da mi se to nije ostvarilo. Zbog toga sam i produžio studij. Pjesma me nosila desetak puta po Americi, Kanadi i Australiji tako da nisam primio kvaku fakulteta dulje vrijeme. Ali završio sam ga i mogu reći da sam živio čisto solidan život za jednog studenta.

Radite li pored pjevanja i u struci?

Radim. Prijepodne sam odvjetnik, poslijepodne roker. Nađe se vremena za sve. Nisam nikakva podvoje-na ličnost, nego sam naprosto u fazi života, kad je došla obitelj, shvatio da ne želim cijele noći igrati biljar ili kartati. Shvatio sam da se moram nečeg ozbiljnijeg primiti jer život nije samo završnica. U Prljavo kazalište došao sam s 26 godina i do tad je već bila 1001 noć provedena nad knjigom jer sam tada bio

apsolvent prava i nije imalo smisla odustati. Kasnije sam mogao polagati ispit za suca, ali izabrao sam od vjetništvo jer nije striktno određeno radno vrijeme, a meni je ipak glazba na prvom mjestu.

Je li naporno uskladiti sve te obaveze i još provoditi vrijeme s obitelji?

Ma nije. Normalno mi je vikendom svirati u inozemstvu i u ponedjeljak ujutro biti na sudu. Kao glazbenik nemate što svirati u utorak ili srijedu, više-manje postoje ti izlazni dani, od četvrtka do nedjelje. A vrijeme za obitelj uvijek postoji.

Imate li vremena za neke klasične muške aktivnosti? Bavite li se nekim sportom?

Za ono što volite uvijek ima vremena. Rekreativno se bavim stolnim tenisom i već 30 godina igram zagrebačku stolnotenisku ligu. Donedavno sam igrao nogomet, ali u njemu postoji više kontakta i veća mogućnost ozljeda, čemu se ne smijem izložiti, pa sam sada više vezan za stolni tenis.

Kako je sve počelo...

Otkad ste član Prljavog kazališta?

Od 1985. godine. Od toga je prošlo 28 godina.

Kako je došlo do toga?

Nije baš bilo jednostavno doći na mjesto dotadašnjeg pjevača Davorina Bogovića jer su Prljavci bili veliki bend na prostorima bivše države i već su imali četiri snimljene ploče, ali izbor je ipak na kraju pao na mene. Već sam prije pjevao prateće vokale na ploči Korak od sna. A uopće u kontakt s njima došao sam preko gitarista koji je u Prljavo kazalište došao '78. ili '79. godine, a prije je sa mnom bio u jednom uličnom bendu.

Koja je prva ploča koju ste snimili?

Ne zovi mama doktora. Istoimena pjesma se i danas jako puno sluša. Kada sam došao, već su imali pripremljene pjesme i bili su pred odlazak u studio. Tamo je bila pjesma Sladoleđ, onda pjesma Ma kog me Boga za tebe pitaju, pjesma koju znaju i djeca koja još nisu bila ni rođena kada je nastala.

Dobro večer dame sve...

Kako je Prljavo kazalište dobilo ime?

Po jednoj epizodi iz stripa Alan Ford. Tada su svirali punk i htjeli su incidentno ime. Biral su između Prljavog kazališta i Zaraznih bolesti, ali Prljavo kazalište je pobijedilo i tako je ostalo do danas.

Postoji li neki koncert ili pjesma koji imaju posebno mjesto u Vašem srcu?

Bilo je jako puno koncerata i pjesama. Otpjevao sam 10 ploča sa po 10 do 12 pjesama i mnogo dueta, od Mojih domovina do Baklja ivanjskih s Doris Dragović, a sad sam zadnju suradnju imao s grupom Radio Luxemburg. Puno je pjesama, događaja i nastupa iza nas, ali najponosniji sam na koncert 17. listopada 1989. godine na tadašnjem Trgu Republike. Na kraju krajeva, taj koncert značajan je jer se na njemu okupio veći broj ljudi nego na bilo kojem drugom skupu; bio on sportski, politički ili glazbeni. Ipak je taj koncert ostao zapamćen kao jedan od onih koji je bio pretkazanje nadolazećim događajima i svake se godine prikazuje na TV kalendaru.

Imate li još koji put tremu prije nego što trebate izaći na pozornicu?

U klasičnom smislu nemam. Ali uvijek postoji neka napetost i odgovornost prema publici koja te očekuje i želi te vidjeti u najboljem svjetlu. Ali ta napetost isključivo je pozitivna, nije ona koja te koči, već ti daje

još više snage da tu večer na pozornici budeš što bolji.

Imate li neki savjet kako se riješiti one „obične“ tremu?

Za takvu tremu već dulje ne znam jer na sreću pjevam u bendu u kojem te uvijek netko podupre, ako ti se slučajno dogodi neka špranca u grlu, a kad si solo pjevač koji nastupa, na primjer na Eurosongu, možeš se samo nadati da te glas neće izdati te tri minute. Ali nema sada nikakvih trikova, samo trebaš vjerovati u sebe i znati da si dobar u onome što radiš jer u protivnom ne bi bio tu gdje jesi.

Što je potrebno danas čovjeku da uspije?

Prvenstveno mislim da već školovanjem trebate steći radne navike i da je škola tu da nešto naučimo, a ne učimo samo za ocjene, već za život. Današnja su vremena teška i traže se samo najbolji od najboljih. Iskreno, ne bih vam bio u koži. Čovjek treba znati rasporediti vrijeme jer, ako to ne štima, mnogo toga neće

štirati. Treba biti ambiciozan i vjerovati u sebe jer će onda Bog sigurno dati da nam se sve želje ostvare i da tamo gdje mi moramo stati, vi postavite naš put.

Fora je biti pjevač Prljavog kazališta

Je li život rock-zvijezde zaista onakav kakvim ga ljudi zamišljaju?

Ako mislite na svjetla reflektora i glamur, nije. Dolazi do trenutka kada ti izlazak na pozornicu postaje posao i kada te nitko ne pita jesi li bolestan ili leži li ti dijete doma u temperaturi pa se za njega brineš ili ti taj dan jednostavno nije do pjevanja. Kada prvi put zapjevaš, a da ti do toga nije – onda to postaje posao. Tako da nisu to samo svjetla

Heroj ulice

pozornica, tu postoji cijeli background koji čini to otežavajućim. Dogodilo nam se da smo na američkoj turneji svirali u petak u Chicagu na -22°, a već u subotu na drugom kraju države, u Los Angelesu na +22°. Čovjek se mora i tjelesno pripremati za svakave promjene, ali da to ne volimo, ne bismo to radili.

Imate velik broj obožavatelja. Jeste li ikada doživjeli neke ispade na koncertima? Često možemo vidjeti da na pozornicu dolete boce, ali i razni drugi predmeti. Jeste li imali prigodu susresti se s takvim nečim?

Naravno da jesam. Evo na posljednjem koncertu doletio mi je jedan grudnjak, ali što ću mu ja!? Ja sam ga samo zavezao na stalak od mikrofona. Recimo, u Krapini mi je, prije 25 godina, proletjela staklena boca Coca-Cole pored glave. Stvarno ima svega.

Već ste dugo na samom vrhu glazbene scene, može li se ona danas usporediti s onime što je prije bila? Kada je bilo lakše uspjeti?

Sve je to tu negdje. Svako proljeće iznjedri nove cure i dečke koji su

donedavno stajali u prvim redovima koncerata i koji imaju smisla za glazbu te su u tome više ili manje uspješni. Danas nije problem snimiti pjesmu do navečer, a nekad su bile samo gramofonske ploče i kazete. Tko je imao ploču, bio je velika manga. To je teško uspoređivati i ne mogu procijeniti jer ono je vrijeme bilo dosta teško, a na vama je da procijenite kakvo je ovo.

Koliko je novac značajan danas u svijetu glazbe?

Novac nije odlučujući i presudan jer kada dođem doma s koncerta, i dalje mogu djeci pet sati svirati i pjevati pa bih tako i njih trebao tražiti da mi plate. A kad pjevam za svoju dušu, novac nije odlučujući faktor. Svi bismo to radili i da se to ne plaća.

Mislite li za sebe da ste slavna osoba?

Ma ja sam pjevač Prljavog kazališta i mislim da je to velika fora. Ne posjedujem ni Cadillac ni Ferrari, ali sam neizmerno sretan jer sam došao u taj bend kada su bili na samom vrhu i što smo opstali i do danas. Iako vjerojatno vašim vršnjacima pažnja nije toliko usmjerena prema nama, znam da smo puno napravili. Volio bih da i drugi ljudi znaju da smo veliki bend.

Jeste li ikada razmišljali o prestanku pjevačke karijere?

Nisam, iako je to neupitno jer sve što jednom cvjeta, jednom i odcvate. Ali naš bend nije jedan od onih koji se sastaju, rastaju ili rade pauze. Nismo estradni štos i nas nisu skupili menadžeri. Mi smo ulični bend kojem se dogodio veliki uspjeh iz ljubavi prema glazbi i želje za pozornicom. Mi smo samo htjeli emocije i energiju podijeliti s publikom. Svo ovo vrijeme imali smo sreću da su naše pjesme prilično lako nalazile put do srca ljudi i to je sigurno zalog te dugovječnosti. I uz sve to, uvijek se dobro zabavljamo. Zabavljamo i sebe i publiku, a to je temeljni razlog zbog kojeg se iz večeri u večer penjemo na pozornicu. A do kada će biti tako, ne znam...

Prgav il'ne

Maksimalno opušteno

Maturalac IV. b i d razreda u Španjolsku

Najvažnije je dobro društvo

Nezaboravan provod u zemlji velikih umjetnika, strastvenog flamenca i sangrije

Karlo Dilić, IV. b

Već je na početku trećeg razreda maturalac svim trećašima bio glavna preokupacija. Vrijeme je brzo odmicalo, odluka o destinaciji pala je i u zadnjem tjednu mjeseca kolovoza uputili smo se u daleku Španjolsku.

Dug i naporan put

Svoje putovanje započeli smo u zagrebačkoj zračnoj luci Pleso. Oko

21 sat sjeli smo u avion Croatian Airlinesa i uputili se prema gradiću Geroni. Nakon tri sata putovanja sletjeli smo u zračnu luku gdje nas je dočekaio autobus turističke agencije Speranza. Obavivši carinske formalnosti, uputili smo se prema Madridu. Unatoč dugoj noćnoj vožnji zabave nije nedostajalo. Uz zvuke predivne glazbe dočekali smo

jutro i ulazak u Madrid. Razgledavanje Madrida trajalo je sve do popodnevnih sati. Madrid je vrlo zanimljiv i lijep grad bogate kulturne baštine i pun zanimljivih ljudi. Napokon oko 16 sati smjestili smo se u hotel u samom centru grada. Naravno, najviše smo se veselili večernjem izlasku u obližnji klub gdje smo se lijepo zabavili.

Dekači

Ekpa

Bekači

Šetnja gradom

Na okupu

Uživanje

Jedan grad, tisuće priča

Treći dan pokucao nam je na vrata. U jutarnjim smo se satima uputili iz hotela u maleni grad Toledo. Toledo je bio osvajan od mnogih naroda i u njemu se govorilo mnogo različitih jezika. Cijeli grad opkoljen je starim zidinama, a u njegovoj unutrašnjosti nalaze se brojne crkve, čak i jedna sinagoga te dvorac Alcazar. Nakon obilaska gradića krenuli smo nazad u hotel na večeru. Poslije večere slijedilo je spremanje za još jedan izlazak kojem smo se svi veselili. Naravno, to je bila još jedna u nizu nezaboravnih noći.

Preljepa Barcelona

Nakon buđenja u košuljama i spavanja po podovima, jedva smo ustali, propustili doručak i krenuli prema Barceloni. Spavanje se nastavilo u autobusu. Na svom putovanju prema Barci stali smo u jednom od poznatijih svjetskih gradova - Zaragozi.

Panoramskim razgledavanjem zapažili smo mnogo lijepih, čak i čudnih građevina moderne arhitekture. Napokon, nakon još nekoliko sati vožnje, došao je trenutak kojem smo se svi najviše veselili. Stigli smo u prelijepu Barcelonu. Iako mamurni i umorni, razgledavanje jednog od najljepših gradova bilo je vrlo zanimljivo i poučno. Između ostalog, vidjeli smo slavni stadion Camp Nou i također poznati Olimpijski stadion. Noć se lagano primicala kada smo krenuli prema nezaboravnoj Calleli gdje smo u slavnom klubu Memphis proveli dvije najbolje noći cijelog maturalca. Željeli smo ostati barem još malo, no morali smo krenuti dalje na put.

Najljepša obala Europe

Usljedio je odlazak autobusom u smjeru Figueresa. Na putu smo obišli dva muzeja, Galu i muzej Salvadora Dalija, a zatim se uputili dalje južnom Francuskom, točnije

Azurinom obalom. Treba spomenuti da smo obišli najstariju parfumeriju na svijetu, Gallimard, gdje smo dobili vrlo zanimljive naputke kakve parfeme kupovati. Nastavili smo svoj put i panoramski razgledali gradove Cannes i Nicu, a potom došli u jedan od najljepših gradova za sve ljubitelje automotosporta, Monte Carlo. Ljepota toga grada nije obilježena građevinama koje su pod zaštitom UNESCO-a, već ljepotom voznog parka. No, sedmi dan već je bio pri kraju pa smo morali nastaviti svoje putovanje prema Hrvatskoj. Ujutro, osmog dana, stigli smo u Padovu, grad poznat po renesansnim bazilikama. Sve je vrlo brzo prošlo i, nažalost, morali smo poći kući u Zagreb.

Zaključak ovog, i vjerojatno svih maturalaca, jest da nije bitno gdje si, već s kim si, stoga današnji trećaši, nemojte se svađati oko odredišta jer to stvarno nije bitno.

Maturalac IV. a, c, e i f razreda u Španjolsku

Svi putevi vode do Gaudija

Ekipa u Marinelandu

Osam dana uistinu je prošlo brzo u zabavi, druženju, razgledavanju i smijehu

Magdalena Margić, IV. a

Cijeli treći razred proveli smo pričaući o maturalnom putovanju. Dogovarali smo se kamo ćemo ići, što ćemo tamo raditi, tko će što nositi i mnoge druge stvari. Dobili smo brojne primamljive ponude turističkih agencija pa nije bilo lako odlučiti koja će biti destinacija maturalnog putovanja. Nakon puno razmišljanja i dvojbe između Češke i Španjolske, odlučili smo se za putovanje u Španjolsku za koje vjerujem da će svima zauvijek ostati u pamćenju.

Dobro pazite na svoje stvari!

Iako je cijela generacija odlučila ići u Španjolsku, nismo svi imali isti

program te su tako četiri razreda išla u Barcelonu, a druga su dva razreda, osim Barcelone, posjetila i Madrid.

Putovanje smo započeli 29. kolovoza u zračnoj luci Pleso. Nestrpljivo smo čekali polazak aviona, a onda napokon u kasnim večernjim satima poletjeli u Geronu odakle smo se autobusom zaputili prema Calelli gdje nam se nalazio hotel. U hotelu su nas dočekali profesori i učenici 4. c i e razreda koji su već u popodnevnim satima stigli u Calellu jer su imali raniji let. Vodič nas je već na samom početku putovanja upozorio da dobro

pazimo na torbe i ostale stvari kako ne bi „slučajno“ nestale.

Predivna Barcelona

Sljedećeg dana otišli smo u Barcelonu u razgled grada. Posjetili smo poznatu baziliku Sagrada Familia, stadion FC Barcelona Camp Nou, Pueblo Espanol te smo iz autobusa razgledavali ostatak grada. Naučili smo neke nove stvari, kao na primjer da su 1992. godine održane Olimpijske igre u Barceloni ili da je Antoni Gaudi jedan od najpoznatijih katalonskih arhitekata. Vodič nam je to ponovio milijun puta i jednostavno smo morali zapamtiti.

Samo opušteno

U obilasku grada

Spavanje u kafiću

Čarobne fontane

Flamenco večer

Profesorska ekipa

Nakon cjelodnevnog razgledavanja Barcelone, večeri smo provodili na plaži ili u klubu Menfis gdje bismo ostajali do ranih jutarnjih sati. U Menfisu su puštali i domaću i stranu glazbu, no ipak nam je na plaži znalo biti bolje. Profesori su nas obilazili i pazili što radimo, no bili su susretljivi i nisu nam previše stvari zabranjivali. Budući da nismo bili očarani hranom u hotelu, spas smo tražili u McDonald'su, i tako iz dana u dan. Iako je nekima nevjerojatno da hrana iz McDonald'sa može dosaditi, vjerujte mi, može. Posljednjih smo dana svi već čekali maminu juhu i slične domaće delicije.

„Brzo, ovdje ima free WiFi!“

Sljedećeg smo dana posjetili prekrasno marijansko svetište Monserrat u blizini Barcelone. Sa svetišta se pruža predivan pogled na grad i prirodu koji će vam uistinu oduzeti dah. Nakon posjeta Monserratu, opet smo se zaputili u Barcelonu gdje smo šetali poznatom ulicom La Rambla, obavljali šoping, tražili WiFi i najbliži McDonalds. Ne mogu vam opisati kakva je sreća vladala kad bismo napokon uspjeli uloviti free WiFi na koji se možemo spojiti.

Navečer smo uživali gledajući čarobne fontane, odnosno spektakl vode, plesa i svjetla koji su uistinu očaravajući. Posjetili smo i zabavni vodeni

park Marineland. Moram priznati da je park stvarno prekrasno uređen, ali većina nas je izgubila volju jer smo predugo morali čekati da se spustimo s bilo kojeg tobogana. Kada smo potpuno odustali od čekanja u redu, pogledali smo predstave s dresiranim delfinima, papigama i tuljanima koji su bili neodoljivi.

Put za Francusku

Večer smo proveli u restoranu na Flamenco večeri uz *show* gdje su naši turistički vodiči, ali i neki učenici, pokazali svoje plesne pokrete. Sljedećeg dana napustili smo hotel u Calelli i zaputili se prema Francuskoj. Zaustavili smo se u španjolskom gradiću Figueresu gdje je rođen poznati slikar, pisac i autor filmova, Salvador Dali. Nakon nekoliko sati vožnje stigli smo u Francusku, točnije u Cannes. Potaknuti iskustvom u Španjolskoj nismo očekivali da ćemo doći u neki odličan hotel, odnosno prenočište, no naspram onog u Calelli, ovaj je hotel bio prilično dobar. Navečer smo razgledali Cannes i prekrasnu plažu, brojne luksuzne hotele te šetalište slavnih.

Kako u Španjolskoj nismo bili oduševljeni hranom, a vodič nam je rekao da Francuzi nemaju velik izbor hrane, većina je odlučila prespavati doručak u Cannesu. No, neki su ipak ustali i ugodno se iznenadili doručkom koji

je bio raznovrstan, jestiv i fin. Putujući prema Monacu, prošli smo kroz Nicu i Eze. U Ezu smo posjetili tvornicu parfema, saznali kako nastaju parfemi te poneki i kupili.

Posljednji dani maturalca

Maturalac se polako približavao kraju te smo tako stigli na naše posljednje odredište. U Monacu i Monte Carlu zadržali smo se malo duže te smo ih razgledali, odmorili se, ručali, kupili suvenire, posjetili kasino u kojem su neki imali više, a neki manje sreće. Zatim smo se zaputili prema Lijepoj Našoj. Možemo reći da je teži dio putovanja bila višesatna vožnja u neudobnom autobusu, ali nismo dopustili da nas to spriječi da zadnje sate svog maturalca provedemo loše volje. U busu se pjevalo, plesalo, spavalo, pilo i družilo. Osam dana uistinu je prošlo brzo u zabavi, druženju, razgledavanju i smijehu. Ima još puno materijala o kojima bih mogla pisati, no neke ćemo stvari zadržati za sebe. Možemo zahvaliti profesorima što su nas pazili i što nisu bili previše strogi prema nama.

Čekačice

Svi na broju

Girls night

Camp Nou

Dvije tradicije

Festival piva i dobre zabave

U opancima do Oktobera

U čučerskim nošnjama u povorci na otvorenju Oktoberfesta

Lucija Gegić, IV. a

Osim očuvanja tradicije i kulturne baštine Hrvatske, posebice prigrorskog kraja, bavljenje folklorom ima još jednu veliku prednost – putovanja. Hrvatsko kulturno prosvjetno društvo Bosiljak iz Čučerja u svojih je dugih 117 godina postojanja obišlo gotovo cijelu Europu. Ovoga puta tradicionalni ples odveo nas je na najveći festival piva na svijetu – Oktoberfest.

Prvi doživljaji Münchena

U München smo stigli u petak navečer i odmah posjetili Hrvatsku katoličku misiju koja nam je organizirala smještaj. Svaka obitelj k sebi je primila nekoliko članova Bosiljka, ovisno o mogućnostima, a oduševljenje naših Hrvata koji su jedva dočekali da dođemo uljepšalo nam je boravak u njihovu gradu.

Subota je počela vožnjom u S-bahnu (što je zaista bio doživljaj, uz sve ljude u dindricama i

lederhosenima) te okupljanjem u Misiji. Obišli smo najvažnije znamenitosti Münchena, a zatim se uputili u jedini koncentracijski logor koji je bio na njemačkom području tijekom Drugog svjetskog rata – Dachau. Dachau je na sve nas ostavio dubok dojam, posebno smo bili zapanjeni veličinom zdanja.

Put nas je dalje vodio kroz München pa su mnogi iskoristili poslijepodne kako bi posjetili neke znamenitosti (FC Bayern fan shop se podrazumijeva) ili jednostavno uživali u ljepotama Münchena. Naši

su nas Hrvati počastili ručkom u restoranu Zagreb, a onda je uslijedilo ono najbolje od najboljeg – prva večer Oktoberfesta.

Oktobfest je čudost!

Na Oktoberfestu smiju sudjelovati samo proizvođači piva koji imaju svoje tvornice do područja srednjeg prstena grada. Svaki proizvođač ima svoj šator i naručuje se jedan maš (jedna litra) čija je cijena 9.89€ što je približno 75 kuna. Jedino što možete izabrati jest hoćete li piti tamno ili svijetlo pivo.

Veseli Bavarci

Svi smo tu

Dobro došli!

Und ich flieg

Oduševljena

Ajmo, ruke gore!

Po samom dolasku pred ulaz na Oktoberfest javila se parola „Oktoberfest je čudost!“, a još ga nismo ni približno doživjeli. Nakon neizbježnog naslikavanja uputili smo se u Paulanerov šator. Prvo je bio uspjeh samo ući u šator, ali valjda nas je te noći pratila sreća pa smo uspjeli i pronaći stol. Dočeka nas je orkestar koji nije prestajao svirati čitavu večer te alkoholizirana, prevesela masa ljudi. Polako ispijajući svoj maš i mi smo postali veseli te upoznali Talijane koji su se razbacivali raznoraznim ponudama. Srećom, radno vrijeme festivala samo je do 23 sata pa smo se Talijana brzo riješili.

Do grla u g*****, ali podignute glave

Da je Oktoberfest radio dulje, imali bismo poteškoća jer smo idućeg jutra morali rano ustati i sudjelovati u povorci povodom otvorenja. Okupili smo se kod Misije te u narodnim nošnjama krenuli U-bahnom do mjesta s kojeg je povorka kretala. Vožnja U-bahnom sama je po sebi doživljaj ljudima koji žive u gradu gdje voze samo ZET-ovi tramvaji. Dodate li tome narodnu nošnju, svirku tamburaša i znatiželjne poglede domaćih ljudi, dobit ćete nezaboravno iskustvo.

Još nezaboravnije iskustvo bila je famozna povorka. Budući da je svaka pivovara imala svoju kočiju na koju je bilo natovareno nekoliko hektolitara piva i konje koji su to vukli, put

Živjeli

dugačak sedam kilometara koji je trebalo proći u opankama, bez ikakvog prijevoznog sredstva, iza svega što su konji i kočije ostavili za sobom, nije bio nimalo bajkovit. Ipak, uspjeli smo ostati veseli, nasmiješeni i mahati masi ljudi kakvu u životu nisam vidjela. Svih sedam kilometara sa strane je stajalo i pratilo nas ljudi koliko vjerojatno imaju Zagreb i okolica zajedno. Iako su nam obrazi utrnuli od smijeha, noge otpale od hodanja, a ruke od mahanja, uspjeli smo stići do Oktoberfesta. Tek smo tada, na danjem svjetlu, i kada smo ga cijelog obišli, shvatili koliko je to zapravo zdanje. Uslijedilo je presvlačenje te povratak na rezervirana mjesta za izvođače u glavnom šatoru. Počastili su nas ručkom i pivom te smo još malo upijali dojmove s festivala koji će vjerojatno samo rijetki od nas imati prigodu još jednom posjetiti.

Meine Freund Fernando from Venezuela!

Kako to uvijek biva, kada se malo popije, svi su veseli i dobri sa svima pa smo se tako i mi sprijateljili sa svima oko nas. Jezik na kojem se pričalo više nije bio bitan, bilo je svega, i hrvatskog, engleskog, njemačkog, talijanskog, španjolskog i tko zna kojih još, i što je najbitnije, svi smo se sporazumjeli. Naučili smo da „Oktoberfest emergency kit“ nije kutija s tabletama protiv mučnine i bolova, već prva pomoć u slučaju pojave Marija Mandžukića sa sitnicama koje pomažu da se u kratkom trenutku pretvorim u superzavodljivu djevojku ako se dotični pojavi. Također smo naučili i nekoliko njemačkih pjesama i zdravica, shvatili da te zgodan dečko neće primijetiti ako nemaš pozamašne grudi i dindrice, da je nekada dovoljno i jedno pivo da se napiješ te da je Oktoberfest mjesto gdje možeš upoznati glumce iz Cobre 11. Ukratko, festival koji bi svatko barem jednom u životu trebao doživjeti.

Pohvaljeni i počašćeni

Kišom ispraćeni - kišom dočekani, ali uz još jedno novo iskustvo koje nam je ovo hodočašće pružilo

Nika Drokan, III. c

Uz sve probleme koji su nastali prigodom planiranja puta (školski izlet, nedovoljan broj ljudi, prevelik broj ljudi, cijena, prijevoz), profesor Srećko Malbašić ipak je uspio organizirati još jedno predivno hodočašće.

Nismo izlazili iz autobusa

Na kišno jutro, 29. rujna, krenuli smo s Borongaja. Cijelim putem pratila nas je obilna kiša koja je većini kvarila raspoloženje, a to se najbolje moglo vidjeti na stajalištu gdje je velika većina ostala sjediti u busu.

Pri dolasku na Kastav i pogledu kroz prozor na kišu, izazov je bio izići iz busa i ostati suh. Kroz potoke kiše koji su se slijevali niz ulice, popeli smo se do prve gostionice gdje smo uz brzinsku kavu odlučili pričekati svetu misu u crkvi Sv. Jelene Križarice.

Sveta Jelena pronašla Isusov križ

Nije poznato kada je točno osnovana župa, ali mišljenje povjesničara stavlja osnutak župe čak u četvrto stoljeće. Jelena je bila majka Konstantina te se u kršćanskoj predaji osobito časti kao zaštitnica kršćana. Nakon Milanskog edikta ona se osobito zauzimala za obilježavanje mjesta povezanih s kršćanskom vjedom u Svetoj zemlji, a 326. godine pronašla je Isusov križ. Jeruzalemski biskup Makarije savjetovao je stavljanje neizlječivih bolesnika na tri pronađena križa. Na jednom od križeva dogodilo se čudesno ozdravljenje što je dokaz kako se stvarno radi o Kristovom križu.

Tijekom svete mise profesor je održao govor, a mi učenici pohvaljeni smo za svoje pristojno ponašanje i odgoj. Župnik Franjo počastio nas

je pizzama i sokom u župnom uredu, no nismo se mogli dugo zadržati jer smo kretali prema Trsatu – svetištu Blažene Djevice Marije. Najveća dragocjenost trsatskog svetišta slika je Bogorodice koja doji odjevnog Isusa.

Ukazanje Gospe Lurdske

Uz molitvu za sve kojima je to potrebno radi skretanja na krivi put, obavili smo kratko zajedničko fotografiranje te se zaputili prema Rijeci. Posjetili smo Gospu Lurdsku gdje nam je profesor ispričao priču o ukazanju bezgrešnog začeca maloj Bernardici. Nakon toga, ostalo nam je slobodnog vremena za razgledavanje, šetnju ili ručak. Zbog kiše koja nas je prala, ta ideja nikome se nije svidjela, ali profesor nije mogao omogućiti raniji povratak u Zagreb. Grupno smo posjetili

Ajmo još jedna fotka

Ptičica

Pomolimo se!

Propovjednik

Pratimo

McDonald's gdje smo se najeli i pokušali posušiti.

Kasno poslijepodne krenuli smo prema Zagrebu. Za grijanje u autobusu morali smo zamoliti profesora, a pokušavali smo se posušiti i ugrijati na sve moguće načine. Skidali smo mokre jakne, cipele, a neki i čarape.

U Zagrebu nas nije dočekalo ništa ljepše vrijeme. Kišom ispraćeni - kišom dočekani, ali uz još jedno novo iskustvo koje nam je ovo hodočašće pružilo.

Povratak

Posjet Vukovaru, Iloku i Osijeku

Naporno, ali zabavno

Dugo putovanje na kraju se isplatilo

Klara Firšt, I. d

U petak, 18. listopada, prvi su razredi bili na prvom izletu. Destinacije Vukovar, Ilok i Osijek na kraju su se pokazale odličnim odabirom za prvi razredni izlet.

Sve je započelo ranojutarnjim polaskom, već u 6 sati. Napunila su se tri autobusa na kat te smo lagano krenuli prema našoj prvoj destinaciji - Vukovaru. Dugo putovanje na kraju se isplatilo: obilazak bolnice, Ovčare i memorijalnog groblja bilo je vrlo tužno, ali i vrijedno iskustvo. Izrazito zamišljeni krenuli smo prema Iloku gdje smo obišli Iločke podrumce, a nakon

toga imali vremena za odmor. I na kraju, posljednja destinacija - Osijek. Nakon kratkog obilaska uslijedio je dugoočekivani odlazak u McDonald's, na kavu i ono najvažnije - slikanje. Već se spustila noć nad gradom kada smo uhvatili zadnje slike i krenuli prema autobusu. Put nazad činio se vrlo napornim, ali uz društvo najboljeg razreda prošao je vrlo brzo

i nimalo dosadno. Sve u svemu, na kraju mogu samo reći da je izlet prošao mnogo bolje nego što smo očekivali.

Ovčara

Dvodnevni izlet u Bosnu i Hercegovinu Kod Želje na čevape

Iscrpljeni, ali zadovoljni

Lorena Popijač, II. d

Dok su maturanti iz naše smjene ostali u školi i propustili jesenski izlet zbog maturalca s kojeg su se nedugo prije bili vratili, drugaši su jesenski izlet proveli u Sarajevu.

Nakon silnog dogovaranja koji ćemo grad posjetiti, odabrali smo Sarajevo uz koji dolaze Mostar i Međugorje. Profesorsku pratnju činili su profesor S. Pavek, profesorica J. Sabolek te profesor I. Barišić i profesorica K. Barišić. Nije cijela generacija imala isti plan putovanja pa su tako II. b i II. d, za razliku od II. a, c, e i f razreda, samo jedan dan proveli u Sarajevu, a drugi smo dan, nakon doručka, krenuli za Mostar, a nakon što smo ga obišli, otišli smo do Međugorja, koje je bilo naša posljednja destinacija prije Zagreba.

Sarajevo, grade moj

Već smo u ranim jutarnjim satima stigli do odredišta i kod rijeke Miljacke nestrpljivo čekali simpatičnu gospođu koja nas je provela gradom. Na brzinu nam je pokazala ono osnovno, a onda smo se samo dogovorili gdje i kada ćemo se sastati nakon stanke koju smo dobili da

se što prije odemo na kavu ili pak na čevape kod Želje, koji su, tvrde, najbolji u Sarajevu. Kada je završila stanika, otišli smo u pravi obilazak grada te vidjeli mnoge spomenike, vijećnicu, crkve i džamije i poznatu Baščaršiju. Smješteni smo bili u hotelu Hollywood.

Predivni nas je Mostar sve oduševio

Drugog dana zaputili smo se u Mostar. Mostar je zaista prekrasan grad, tamo smo vidjeli još nekoliko džamija, Kujundžiluk i Stari most. Poslije Mostra otputovali smo u Svetište Kraljice Mira, Međugorje. Zajedno smo posjetili crkvu i tamo se pomolili, a onda razdijelili – neki su ostali na kavi, dok su se neki odlučili popeti na brdo ukazanja. U Međugorju smo proveli svega tri sata prije nego što smo krenuli za Zagreb. Na povratku u busu nismo baš bili za zainteresirani za zabavu jer su svi jedva gledali nakon neprospavanih noći.

Vjerujem da su se svi dobro proveli i da je ovo bio izlet koji će duže vrijeme pamtili.

Pa sad ti nadi Želju!

Jesenski izlet III. e razreda u MSU

Brzi razgled

Izlazak pomoću tobogana većinu nas naveo je da još jednom napravimo krug

Nikolina Martinec, III. e

Ovogodišnji jesenski izlet proveli smo u Zagrebu. Odlazak u Muzej suvremene umjetnosti izglasali smo gotovo jednoglasno. Razlog za to bio je vrlo jednostavan - odlučili smo čuvati novce za maturalac.

Sastanak smo ugovorili u 15 sati ispred ulaza u Muzej. Sakupili smo novce, dobili svoje ulaznice i krenuli u razgledavanje stalne postave pomoću simpatične kustosice koja se uistinu trudila dočarati nam suvremenu umjetnost. Najsvjetlija točka bio je kraj razgledavanja muzeja. Izlazak pomoću tobogana većinu nas naveo je da još jednom napravimo krug. Ubrzan razgled retrospektive Miroslava Šuteja (prošli smo je u otprilike dvije minute) bio je vrlo uzbudljiv i koristan. „Puni entuzijazma” odustali smo od kina i odlučili zakazati novi termin za dva tjedna.

Ptičja perspektiva

Trećaši u Austriji i Njemačkoj

Put „Buddhe“

Prosvjetljenje uz prskalice i šampanjac

Iva Pavlović, III. c

Koliko god da to nekima možda nevjerojatno zvuči, III. c razred ovaj je put ipak išao na izlet. I to ne na bilo kakav izlet, već na dvodnevni izlet u Salzburg i München u pratnji „samo“ petero profesora. „Tako treba“, rekla je jedna od profesorica, za sigurnost, reklo bi se.

Svi smo očekivali da nas u Austriji i Njemačkoj čekaju druga pravila, nekakav drugačiji maleni svijet Europske unije u kojemu svi žive držeći se za ručice i skakućući naokolo po Alpama. Ali maloj grupi divljaka, odnosno f i c razredu, to nikako nije bilo jasno.

Nakon klasičnog razgledavanja Salzburga, vodič nas je obavijestio da je „ok ako odemo van“, ali povrat je četverokilometarski put pješice. Svi smo oduševljeno prihvatili zakonik u kojemu je autobusima nakon 22 sata prometovanje gradom zabranjeno.

Carevi na djelu

Veći dio f razreda u startu je ostao u hotelu (zašto, nitko ne zna), a ostatak je s nama, c razredom, krenuo u vječnu (ili se barem tako činila) potragu za nekim pubom. Krajnji rezultat manijakalnog pokušaja šprehanja

Predivan pogled

s malobrojnim Austrijancima bio je neki „club - lounge“ Buddha u koji je određena osoba iz c razreda, koju nećemo imenovati, slučajno zašla. Vjerojatno zato što je na ulazu stajao ogroman kip Budhe, privuče ti pogled.

I tako je, da dugu priču učinim kratkom, c razred i ovaj put rasturio uz malu pomoć dijela f razreda, gotovo doživjevši prosvjetljenje u Buddhi. Ako uračunamo oduševljene izraze na licima Austrijanaca i

Priroda koja ostavlja bez daha

broj ljudi koji nas je snimao, tomu pridodamo koliko su nam prskalica poklonili i koliko šampanjca izdvojili da nas sve redom okupaju, ne možemo ne zaključiti da smo carevi i da petero profesora možda i nije dosta.

Odlično katarzično raspoloženje nastavilo se i u hostelu gdje smo u sitnim satima na hodnicima svi imali čast vidjeti efkače kako uokolo trčkaraju polugoli a da nikoga jednostavno nije bilo briga.

München je u potpunosti ostao u sjeni Salzburga. Čak ga ni mažnjavanje krigli od 20 eura nije učinilo ništa memorabilnijim. Ali, sve u svemu, proveli smo se odlično, pa čak i profesori.

Očaravajuće

INTERVJU

Voditelj Školskog športskog kluba, Vladimir Pervan

Treća je sve što sam priželjkivao u životu

Nekad se učenike privodilo pameti, a pločica i pisaljka bile su kao tablet bez baterija

Nikolina Martinec, III. e

Legenda Treće gimnazije, profesor Vladimir Pervan iz Broda kraj Osijeka, oduvijek je vezan za sport. Kao dječak igrao je rukomet sa svojom seoskom ekipom, a kasnije je završio tadašnji Fakultet fizičke kulture (današnji KIF) kao najbolji student godine.

Jeste li se kao mali bavili sportom?

Jesam, rukomet mi je bio najdraži. Bio sam u seoskoj ekipi koja je teško ušla u sistem natjecanja, ali smo ipak uspjeli osvojiti svoje mjesto u ligi. Dvije godine s njima sam putovao vlakom i na taj način prošao dobar dio istočne Hrvatske.

Profesori su nas privodili pameti

Koja sjećanja Vas vežu uz osnovnu školu?

Bilo je to jako davno, više se ni ne sjećam kada je to bilo. Imao sam pločicu i pisaljku. Jako je sličilo današnjem tabletu, jedino što ovo nije bilo elektroničko. Tako sam naučio krasopis i sve ostalo što se od nas tražilo.

Je li odnos učenika i profesora tada bio drugačiji?

U svakom slučaju bio je mnogo drugačiji nego danas. Profesori nas nisu kažnjavali, oni su nas jednostavno provodili pameti. Jedanput smo igrali nogomet u drugom razredu osnovne škole, a nismo smjeli. Tadašnji razrednik izvadio je štap od šezdesetak centimetara i svakog malo udario.

To sada izgleda simpatično i možemo se tome nasmejati, ali da se to danas dogodi, roditelji bi podigli tužbu i nastali bi problemi. Naravno, sada su potpuno drukčija vremena i ne možemo na to gledati kao što se prije gledalo.

Kao doma

Što se odabrali nakon srednje škole?

U srednjoj sam igrao rukomet i odbojku. Jako sam volio sport i odlučio se za tadašnji Fakultet fizičke kulture. Upisao sam ga jer nisam mogao bez sporta. Također sam skakao u vis, u ono vrijeme 180 centimetara.

Kamo Vas je put odveo nakon završenog fakulteta?

Prvo sam bio u Županji, radio sam u gimnaziji. Tamo sam proveo devet godina, sve dok se nije pripojila

Centru. Nakon Županje, put me odveo u Čabar i ondje sam bio četiri godine. Iz Čabra sam došao u Zagreb i zaposlio se u Centru za autizam. Tek nakon toga završio sam u Treću.

U Kušlanovoj i u mirovini

Je li posao u Kušlanovoj ono što ste priželjkivali?

Naravno! Sve je odlično. Mislim da je to moguće zaključiti i po ovim diplomama koje posjedujem.

Postoji li učenik kojeg se posebno sjećate?

Postoji, bio je jako svestran. Igrao je rukomet i nogomet za školu. Inače je igrao rukomet za reprezentaciju Makedonije. Sve u svemu, jako lijepo sjećanje. Naravno, postoje i mnogi drugi, ali njega bih posebno izdvojio.

Koliko Vam nedostaje do mirovine?

Još samo pola godine, ali to me neće spriječiti da ne dolazim u Treću.

Hoće li Vam nedostajati gimnazija?

Ne vjerujem. Ako budem mogao, stalno ću biti ovdje. Sve dok bude ova ista ekipa u školi, bit će kao da nisam ni otišao.

Voditelj Športskog kluba

Nakon Vašeg odlaska netko će morati preuzeti mjesto voditelja Športskog kluba. Zna li tko će to biti?

Nakon mog odlaska treba naći zamjensku ekipu koja će preuzeti Klub. Naravno, postoje mnogi koji me mogu naslijediti, ali i dalje ne znam tko će to biti. Važno je da ima smisla za sport, jer ako nema, sve ovo što smo napravili u proteklih petnaest godina propala je stvar.

Svake subote ste na školskim hodnicima. Znači li to da vodite neke fakultativne predmete?

Da. Vodim šah, tenis, stolni tenis, badminton i rukomet.

Jeste li zadovoljni učenicima koji pohađaju vaše fakultativne?

I nisam baš. Neki jako zabušavaju, ali što je, tu je. Zato su tu rukometaši i tenisači koji poprave prosjek ostalih. Za vrijeme ljetnih mjeseci tu su i stolni tenisači koji ovdje znaju biti od devet ujutro pa sve do pet popodne.

Planirate li s rukometašima otići na natjecanje?

Naravno da planiram. Jedino što nam nedostaje dobar je golman, ali i ako ga ne bude, mi smo svejedno u prve četiri ekipe. Snalazimo se kako znamo i umijemo pa za nas brane i nogometni golmani.

Nagrade i priznanja

INTERVJU

S profesorom Josom Pilićem

Zaljubljenik u riječ

Omiljeni profesor, kojemu su velike radosti putovanja, planinarenje i hrvatski jezik, napokon je pristao na intervju

Magdalena Margić i Lucija Gegić, IV. a

Fotografija iz mladih dana

Profesor Joso Pilić, dugogodišnji profesor hrvatskoga jezika u našoj školi, od ove je školske godine na zasluženom odmoru – u mirovini.

Njegova su predavanja bila zanimljiva svim učenicima, posebice zato što je profesor u njih uvijek unosio sebe, svoja iskustva, glumačke sposobnosti i maštovite interpretacije. Takvim načinom rada inspirirao je i mnoge učenike da se odluče na studij hrvatskoga jezika. Iako njegove testove nije bilo lako rješavati, voljeli su ga svi učenici – bez obzira na ocjene. Nakon dvije-tri godine (doslovno) nagovaranja uspjeli smo pridobiti profesora na ovaj intervju.

Profesor u Parizu

Zašto ste nas toliko puta odbijali?

Mislio sam da ću vas sasvim odbiti, da neću pristati na intervju jer sam vam sve već rekao u razredu. Sada sam bio susretljiv jer ste me doveli pred zid. Obećavao sam da ću pristati kad odem u mirovinu pa sam obećanje morao ispuniti.

Put hrvatskoga

Iz Vaših smo predavanja lako mogli shvatiti da ste zaljubljeni u svoj predmet.

Da, zaljubljenik sam u riječ, u hrvatsku riječ, u hrvatski jezik i književnost uopće.

Jeste li možda razmišljali o nekom drugom studiju?

Jesam, razmišljao sam o studiju povijesti, geografije, novinarstva, hrvatskoga, psihologije i glume. Gluma je otpala jer sam bio uvjeren da ne bih prošao. Hrvatski jezik sam odabrao jer sam ga volio, a drugi je razlog bio taj što je tada bio deficitaran studij pa sam dobio studentski kredit. Uz hrvatski, diplomirao sam i studij pedagogije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Voljeli ste novinarstvo. Jeste li se ikada okušali u tom području?

Želio sam kao mladi nastavnik raditi u svojoj Osnovnoj školi Stjepana Radića u Miljevcima i ta mi se želja ispunila. U toj sam školi pokrenuo i uređivao školski list Cvrčak. U III. gimnaziji smo školske godine 1993./1994. tadašnji i sadašnji ravnatelj Martin Oršolić i ja obnovili školski list pod današnjim naslovom Mi mladi koji se do 1978. godine zvao Mi mladi sa Treće. Od te godine sam uredio dvadesetak

Svestrani profesor

brojeva lista, a u povodu 80. obljetnice III. gimnazije uredio sam njezin zbornik.

Jeste li objavljivali u novinama?

Objavio sam stotinjak novinarskih uradaka u dnevnim i tjednim novinama i časopisima, a pisao sam vijesti, osvrt, prikaze, recenzije...

Objavljivali ste i poeziju?

Da, tiskane su mi dvije zbirke pjesama za mlade (Pjesme iz hladovine i Trickalice). U dvadesetak brojeva Večernjeg lista objavljivane su mi pjesme za djecu. Pojavljivale su se i u Modroj lasti, Smibu, Radosti te u radijskim i televizijskim emisijama. Napisao sam i više priča za djecu, a samo jednu sam poslao u časopis i ta je objavljena.

A udžbenici?

Suator sam dvaju udžbenika za četvrte razrede srednje škole (čitanika za strukovne škole i udžbenik leksikologije i leksikografije za gimnazije) te dvaju priručnika za nastavnike.

Možete li se sjetiti jeste li još što objavili?

Zastupljen sam dvama radovima u zborniku sa znanstvenog skupa o mojim Miljevcima (o školstvu, igrama i slobodnom vremenu mladih).

Spomenite nam bar neke nazive dječjih igara za mlade?

Pikuća, prstenjak, lovetica, gamba, trlja, pašara, davalica, centla, mutak,

Legenda Treće

praljaka, tovarica, razne igre s kartama... Skupljali smo sličice popularnih osoba, sličice s kutija šibica itd. Bilo je malo igračaka. U ranom djetinjstvu najčešće su nam ih pravili roditelji, a kasnije sami.

O struci

Znamo da ste napredovali u struci. Što ste postigli?

Bio sam pet godina mentor i posljednjih devet godina savjetnik. Opirao sam se imenovanju u zvanje mentora, ali me ravnatelj Oršolić uporno nagovarao pa sam na njegov prijedlog i na prijedlog Nastavničkoga vijeća pristao. Brzo sam shvatio da je ravnatelj bio u pravu.

Vaša su predavanja uvijek bila zanimljiva i posebna, voljeli ste glumiti i interpretirati tekstove na različite načine. Odakle Vam inspiracija?

Već sam spomenuo svoju ljubav prema glumi. Nastojao sam se uvijek uživjeti u tekstove koje sam čitao i interpretirao. Jednako je važno osjetiti da učenici pažljivo slušaju i da prihvaćaju poruke teksta. Kao što glumac osjeti puls publike, tako i profesor osjeća puls učenika. Pre sudan je profesorov doživljaj vrijednosti i ljepote umjetničkoga teksta, a interpretacija nije gotov obrazac. Ne treba zaboraviti ni to da interpretacija ovisi i o trenucima u kojima se odvija.

Koje su glavne osobine dobrog profesora?

Profesor treba biti odličan poznavatelj sadržaja koje tumači. Treba voljeti svoj predmet, iznimno poštovati učenike, prihvaćati ih u različitostima. Treba biti odgovoran, dosljedan u pravednosti, zahtjevan. Treba imati osjećaj za humor i stvaranje ugodnog ozračja. Mora nastojati da svoje probleme ostavlja pred vratima učionice.

Koja Vam je najdraža uspomena iz Kušlanove?

To je veoma teško pitanje, teško je odabrati jednu. Iz Kušlanove nosim uglavnom najljepše uspomene. I iz rada s učenicima svih generacija i iz školskoga kolektiva. Imao sam lijepe kolegijalne i prijateljske odnose sa svim zaposlenicima škole. Svoj profesorski rad iznimno sam cijenio i volio. I svoje učenike, i bolje i slabije, također sam iznimno poštovao. Držao sam se načela Poštuj drugog da bi sam bio poštovan.

Nećete valjda sve razrede podjednako pamtit?

To se nikako ne može dogoditi. Ima odjela koji su mi u uspomenama uvijek veoma svjež i dragi. Posebno ću pamtit one odjele u kojima sam se toliko radovao da smo zajednički ispjivali dijelove mnogih popularnih pjesama. To se ne zaboravlja i na to se u slučajnim i organiziranim susretima podsjećamo.

Čovjek snuje, a Bog određuje

Mnogo ste proputovali, o čemu ste nam često voljeli pričati. Koje Vam je najdraže putovanje i najdraža uspomena?

I to je teško pitanje. Doista sam mnogo putovao, poprijeko i uzduž Europe. Putovao sam privatno i službeno. Posebno zadovoljstvo činili su mi maturalni izleti. Bio sam na najmanje 25 maturalaca. Iako sam uvijek uoči putovanja osjećao veliku odgovornost da se što god loše ne dogodi, osjećaj tereta splašnjavao je jer sam se aktivno uključivao u druženje s učenicima i izvan programa, u slobodno vrijeme. Malo je europskih prijestolnica u kojima nisam bio, a najdraža su mi privatna putovanja u skandinavske i baltičke zemlje. Najviše sam se oduševio Petrogradom.

Planirate li neka buduća putovanja?

Od putovanja ne odustajem ni u budućnosti jer su mi putovanja velika radost. U ovoj godini imam ih nekoliko zacrtanih, ali ne znam što će biti ostvareno. Čovjek snuje, a Bog određuje.

Kako Vam je u mirovini?

Ne mirujem. Trenutačno se osjećam kao da sam na dugom godišnjem odmoru. Osjećam sam ugodno, ležerno, nastavljam se baviti onim čime sam se i dosada bavio, ali mi je malo dnevnih sati za ono što želim. Ukratko, nema mjesta ni trunku dosade.

Znamo da ste dosta planinarili? Planinarite li i danas?

Planinarenje je trenutačno u mirovanju. To mi je veoma žao, ali vjerujem da ću ponovno planinariti. Nekoliko sam godina bio aktivni član Planinarskog društva Naftaplin s kojim sam osvojio mnoge planinske vrhove u Hrvatskoj i u nekoliko zemalja. Nezaboravna su mi turističko-planinarska putovanja u Makedoniju, Rumunjsku, Sloveniju i Italiju. Triglav sam, prije pet-šest godina, osvojio iz prvoga pokušaja, ali ne s planinarskim društvom.

Nedostaje li Vam škola?

Ne osjećam da mi nedostaje jer mi je svaki dan ispunjen. Dvaput sam bio u školi. Čujem se i vidim s nekim kolegicama i kolegama, a redovito svakoga petka u našoj dvorani igram nogomet u organizaciji profesora Petra Runje.

Jednom prilikom rekli ste kako ne bismo trebali sumnjati u ostanak u Hrvatskoj i u zaposlenje ovdje. Držite li se tog stava i što općenito mislite o sadašnjem stanju u našoj državi?

Mnogima je teško trenutačno stanje, posebno mladima u pronalaznju posla. Drukčijom politikom mladi trebaju postati značajniji činitelji napretka hrvatskoga društva. Velika je šteta njihovo trajno iseljavanje. Bilo bi korisno da odlaze u inozemstvo na usavršavanje i da se vraćaju u domovinu te tako pridonose njezinom razvoju. Smisao odlaska treba biti u povratku.

Pregled sportskih događanja

Sara Vidaković, III. c

Već treću godinu zaredom pratim svaki sportski događaj u koji je uključena Treća gimnazija. Sveke subote obiđem tri do četiri lokacije kako bih prikupila sve informacije koje vam donosim na stranicama koje slijede.

ATLETIKA

Prikaz rezultata I. kola gradskog natjecanja u ženskoj atletici održanog 4. listopada 2013. godine te u muškoj atletici održanog 10. listopada na stadionu sportskog parka Mladost.

(7 disciplina: 100 m, 400 m, 800 ili 1000 m, skok u vis i dalj, bacanje kugle, štafeta)

DJEVOJKE

Djevojke su zauzele šesto mjesto u ekipnom poretku s osvojenih 432 boda.

100 m

25. Nikolina Maslač	15,53
27. Antonela Gašpar	15,88

400 m

4. Sara Vidaković	1,06,82
20. Ana Marija Perić	1,14,86

800 m

2. Anica Šiško	2,27,55
10. Anita Kelava	2,44,54

Skok u dalj

18. Ena Jerković	3,87
26. Karla Cvetek	3,64

Skok u vis

6. Dorotea Sertić	140
7. Petra Ramljak	135

Bacanje kugle (4 kg)

10. Kristina Sušac	7,44
14. Tina Mareković	6,83

Štafeta 4x100 m

14. Maslač, Gašpar, Perić, Vidaković	1,01,70
--------------------------------------	---------

Tri, dva, jedan - kreni!

Atletičari

MLADIĆI

Mladići su očekivano zauzeli sam vrh ekipnog poretka s osvojenih predivnih 710 bodova. Ukoliko ovako, ili još bolje, nastupe na II. kolu u proljeće im se ponovno smiješi državno prvenstvo.

100 m

4. Tomislav Katalenić	12,19
5. Leon Leko	12,23

400 m

2. Ivan Đukić	52,97
6. Matej Mlakić	55,61

1000 m

10. Nikola Ćibarić	2,49,59
15. Ivan Čečura	3,00,23

Skok u dalj

2. Karlo Dilić	6,20
7. Domagoj Margarín	5,51

Skok u vis

6. Ivan Gavran	166
6. Leon Tomić	166

Bacanje kugle (5 kg)

6. Jakov Vrdoljak	12,30
12. Sandro Đonlić	11,71

Štafeta 4x100 m

2. Leko, Katalenić, Đukić, Dilić	46,53
----------------------------------	-------

Malonogometaši

MALI NOGOMET

Susreti su se odigrali u školskoj sportskoj dvorani SŠ Sesvete.

I. kolo 19.10.

III. gimnazija – IX. gimnazija (12:2)

II. kolo 9.11.

Poštanska škola – III. gimnazija (1:7)

III. kolo 23.11.

III. gimnazija – XIII. gimnazija (3:8)

IV. kolo 7.12.

Športska gimnazija – III. gimnazija (3:3)

V. kolo 14.12.

III. gimnazija – Cestovni promet (3:1)

KOŠARKA

I ove su se godine košarkaške utakmice odigravale u dvorani Prirodoslovne škole Vladimira Preloga.

DJEVOJKE

I. kolo 23.11.

III. gimnazija – III. ekonomska (54:7)

II. kolo 30.11.

III. gimnazija – Športska gimnazija (29:39)

III. kolo 7.12.

PŠ V. Prelog – III. gimnazija (28:49)

IV. kolo 14.12.

III. gimnazija – XVI. gimnazija (44:37)

Djevojke

MLADIĆI

I. kolo 23.11.

III. gimnazija – VII. gimnazija (52:25)

II. kolo 30.11.

L. Vranjanina – III. gimnazija (43:51)

III. kolo 7.12.

III. gimnazija – SŠ Jelkovec (51:44)

IV. kolo 14.12.

III. gimnazija – XI. gimnazija (58:42)

Košarkaši

ODBOJKA

Odbojkaška natjecanja odvijaju se u dvoranama I. i IV. gimnazije u Novom Zagrebu.

DJEVOJKE

I. kolo 23.11.

III. gimnazija – ŽOG Sestre Milosrdnice (2:0)

II. kolo 30.11.

L. Vranjanina - III. gimnazija (0:2)

III. kolo 7.12.

III. gimnazija – Škola za modu i dizajn (2:0)

IV. kolo 14.12.

III. gimnazija – V. gimnazija (2:0)

MLADIĆI

I. kolo 23.11.

III. gimnazija – II. ekonomska škola (2:0)

II. kolo 30.11.

XIII. gimnazija – III. gimnazija (2:0)*

III. kolo 7.12.

III. gimnazija – V. gimnazija (1:2)

IV. kolo 14.12.

XI. gimnazija - III. gimnazija (2:1)

Rukometašice i... .. rukometaši

RUKOMET

Rukometne su se utakmice održavale, kao i prethodnih godina, u XV. gimnaziji.

DJEVOJKE

I. kolo 16.11.

PŠ. V. Prelog - III. gimnazija (30:8)

II. kolo 23.11.

Hotelijersko-turistička - III. gimnazija (0:10)*

III. kolo 30.11.

III. gimnazija - ŠZMS Vrapče (6:13)

IV. kolo 7.12.

XI. gimnazija - III. gimnazija (0:10)*

V. kolo 14.12.

III. gimnazija - Športska gimnazija (2:14)

MLADIĆI

I. kolo 16.11.

III. gimnazija - II. gimnazija (23:17)

II. kolo 23.11.

Športska gimnazija - III. gimnazija (18:14)

III. kolo 30.11.

III. gimnazija - PŠ. V. Prelog (23:19)

IV. kolo 7.12.

III. gimnazija - XII. gimnazija (23:18)

V. kolo 14.12.

Gimnazija Sesvete - III. gimnazija (9:16)

PLIVANJE

Ove je godine III. gimnazija osvojila drugo mjesto u ekipnom poretku s osvojenih 205 bodova. Gradsko natjecanje u muškom plivanju održalo se 14. prosinca 2013. godine na zimskom plivalištu Mladost.

50 m slobodno

3. Luka Lipej 26,72
4. Marin Tokić 26,83

50 m leđno

4. Bartol Vukelić 29,44
9. Sandro Đonlić 32,12

50 m prsno

6. Ivan Penava 34,52
7. Almoš Boroš 34,65

50 m leptir

1. Marijan Gorički 25,24
6. Marko Jukić 27,94

Štafeta 4x50 m slobodno

3. Đonlić, Lipej, Boros, Tokić 1,46,18

Cure, pasite oči!

Svjetsko školsko prvenstvo u košarci 2013. godine

Kušlanovke šeste na svijetu

Započele pobjedom, završile porazom

Nikolina Martinec, III. e

Svjetsko školsko prvenstvo u košarci, održano na Cipru od 28. ožujka do 5. travnja 2013. godine, ugostilo je sportaše i sportašice iz cijelog svijeta. Ovogodišnja čast predstavljanja Hrvatske pripala je košarkašicama III. gimnazije. U konkurenciji od 24 ekipe hrvatske predstavnice izborile su, pod vodstvom prof. Antonija Perića, šesto mjesto, a u šest dana natjecanja skupile su tri pobjede i tri poraza.

Prvi dan: Kina- Hrvatska (56 : 70)

U petak, 29. ožujka, naše su djevojke odigrale prvu utakmicu protiv prošlogodišnjih prvakinja iz Kine. Prvenstvo su započele pobjedom s četrnaest poena razlike. Prve tri četvrtine završile su neriješeno. U posljednjoj četvrtini naše predstavnice povećavaju broj skokova u obrani i napadu i dolaze do uvjerljive pobjede.

Drugi dan: Irska- Hrvatska (61 : 76)

Drugog dana natjecanja protivnice su bile Irkinje. Irski navijači koji su došli bodriti vlastitu ekipu na neki su način odvratili pažnju svojim

predstavnicama te tako pomogli našim košarkašicama koje su iskoristile priliku i pobijedile s petnaest poena razlike.

Treći dan: Češka- Hrvatska (54 : 55)

Utakmica protiv Češke bila je od velike važnosti. Želja djevojaka za pobjedom na kraju se ostvarila. Osigurale su prvo mjesto u skupini B s maksimalnih šest bodova i ušle u prvih šest država svijeta ovog košarkaškog prvenstva.

Četvrti dan: Srbija- Hrvatska (53 : 43)

Drugi dio natjecanja započeo je porazom od Srbije. S obzirom na kvalitetu kušlanovki, utakmica je bila poprilično loša. Najljepši trenutak utakmice bio je preokret u trećoj četvrtini kada su hrvatske košarkašice uspjele izjednačiti. Veselje nije dugo potrajalo jer su nezamislivom brzinom primile 13 poena i izgubile.

Peti dan: Mađarska- Hrvatska (57 : 54)

Pretposljednja utakmica između hrvatskih i mađarskih košarkašica odigrala se u istoj dvorani kao

i protiv Srpkinja. Lopta se često odbijala od obruča te nikako nije htjela ući u protivnički koš. Poraz je onemogućio borbu za treće mjesto na prvenstvu.

Šesti dan: Francuska- Hrvatska (63 : 45)

Šestog, posljednjeg dana natjecanja, Hrvatska je izgubila od Francuske sa 18 poena razlike. Djevojke su započele s manjim vodstvom, ali zbog pogreške zapisničnog stola, foul je dodijeljen krivoj djevojci te je tako, na nepravedan način, isključena Dora Jordanić.

Košarkašice III. gimnazije, koje su ujedno predstavljale i državu, osvojile su šesto mjesto na Svjetskom školskom košarkaškom prvenstvu 2013. godine. Kapetanica ekipe bila je Petra Ramljak, a najbolje igračice Anita Kelava, Lana Rački i Dora Jordanić. Ekipu su činile: Petra Ramljak (C), Ariana Martek, Stela Fumić, Anita Kelava, Lana Rački, Dora Jordanić, Katarina Čulina, Nataša Vuk, Sara Vidaković, Mateja Šibenik, Dorotea Sertić i Ivana Perić, a trener je bio profesor Antonio Perić.

Jedna iz Češke

Svjetsko prvenstvo u atletici

Sjajno jedanaesto mjesto

Lucija Ravlić, III. a

Naši su atletičari na državnom natjecanju briljirali i zaslužno otputovali u Češku na svjetsko prvenstvo. Šestorica veličanstvenih, Ivan Gavran, Leon Leko, Jakov Vrdoljak, Dominik Brkić, Nikola Ćibarić i Ivan Đukić svoje atletske vještine pokazivali su u mjestu Sokolov.

Jedna službena

Bitno je sudjelovati

Leti, leti

Jedna neslužbena

Osim izvrsnog rezultata, ostala su im i brojna poznanstva s ljudima iz cijelog svijeta. Isto tako, zbližili su se međusobno, ali i s profesorima koji su bili u pratnji.

Nadamo se da će i iduće godine nastaviti nizati ovako odlične rezultate.

Rastezanje

Dečki su u Češku otputovali s djevojkama iz Športske gimnazije, a u pratnji su bili profesori i zastupnik Hrvatskog športskog saveza.

Na natjecanju je sudjelovalo 25 zemalja, a naši su dečki zauzeli sjajno jedanaesto mjesto. Pokazali su što znaju i učinili su mnogo za promociju škole.

Dva mušketira i dama

Sportski rezultati

Još novih pehara

Silvija Dumić, III. a

Treća je i prošle godine ostvarila odlične rezultate, kako u ljetnim, tako i u zimskim sportovima. U svibnju su atletičarke osvojenim drugim mjestom u krosu (1500 metara) školi donijele još jedan pehar. Također su se iskazali i košarkaši zauzevši treće mjesto u gradu Zagrebu i četvrto mjesto na kupu

Krešimira Ćosića. U ukupnom poretku A2 skupine, malonogmetaši su pokazali izvrsnu vještinu i zasjele na prvo mjesto. Odbojkašice i odbojkaši osvojili su brončane medalje, zauzevši treća mjesta. Rukometašima je, uz veliki trud i volju, malo nedostajalo do plasmana na državno natjecanje. Zauzeli su

drugo mjesto, dok su njihove kolegice rukometašice zauzele peto mjesto. Skijaši su na Sljemenu doskijali do petog, a skijašice do desetog mjesta. Plivači su zasjele na treće mjesto u zagrebačkom Domu sportova, a plivačicama je to postolje izmaknulo za samo jedno mjesto te su završile kao četvrte.

Mlada nada hrvatskog klizanja

Nikolina Martinec, III. e

Dugogodišnja članica klizačkog kluba Leda i učenica III. e razreda, Valentina Mikac, zasigurno je mlada nada hrvatskog klizanja. Sa šest godina započinje svoju klizačku avanturu koja se nastavila sve do danas. Već pri prvom susretu s klizaljicama i ledom dalo se zaključiti da je iznimno darovita te da ju čeka svijetla budućnost.

Redoviti treninzi na Zagrebačkom velesajmu i u Domu sportova postali su Valentinina svakodnevnica. Prije dvije sezone ostvarila je zapanjujuće rezultate u kategoriji juniora. Osvojila je 1. mjesto na državnom prvenstvu, prvenstvu Zagreba i na memorijalu Lare Đerić. Također, postala je i juniorska viceprvakinja Europe.

Prošle je sezone također sudjelovala na mnogim turnirima na kojima je ostvarila odlične rezultate. Prva je u državi i na memorijalu Lare Đerić, treća u Europi i četvrta na Mladost trophyju.

Elegancija na djelu

Talent ga doveo u Hrvatsku

Darija Đukić, III. a

Naša velika rukometna uzdanica učenik je III. a razreda, Jakov Vrdo-ljak. Još odmalena rukomet mu je bio jedina strast. Unatoč tome, ru-kometnu karijeru započeo je tek pri-je pet godina u svom rodnom gradu Livnu. Odličnom igrom i prekrasnim potezima zainteresirao je mnoge čel-nike različitih rukometnih klubova. Nakon dvije godine dobiva poziv od najboljeg hrvatskog, ali i regionalnog rukometnog kluba, CO Zagreb. Bez razmišljanja prihvaća poziv i dolazi u Zagreb.

Danas je među najboljim igračima te je bitna karika svome klubu s kojim osvaja brojna natjecanja. Među najvažnijim uspjesima izdva-ja peto mjesto na državnom prvenstvu BiH, prvo mjesto na državnom

prvenstvu Hrvatske i drugo mje-sto na školskom državnom prven-stvom. Osim brojnim timskim na-gradama Jakov se može pohvaliti i velikim brojem individualnih nagra-da. Među najdražim su mu nagrada za najboljeg strijelca na državnom prvenstvu i nagrada za najboljeg lije-vog vanjskog igrača na brojnim tur-nirima.

Unatoč svim obavezama u klubu Jakov je skroman i dobar učenik koji odlično usklađuje školu i rukomet. Iako još ne razmišlja o svojoj bu-dućnosti, kao najveće želje naveo je ostajanje u rukometnom svijetu te da jednog dana zaigra za prvu eki-pu svog kluba, a kasnije i za njemački rukometni klub Kiel.

Frajer

U svlačionici

Odličan u svim vodama

Delfin iz Kušlanove

Emma Aničić, II.e

Marijan Gorički, višestruki prvak u velikom i malom bazenu, maturant je u našoj školi.

Počeo se baviti plivanjem prije trinaest godina, točnije sa sedam godina, te se njime i dalje aktivno bavi kao samostalni sportaš. Trenira u Plivačkom klubu Dubrava čak deset puta tjedno, a treninzi mu traju tri do četiri sata.

Sudjelovao je na brojnim natjecanjima: bio je trinaesti kadetski prvak Hrvatske, osmerostruki juniorski prvak Hrvatske i šesterostruki prvak Hrvatske. Sudjelovao je i na Europskim igrama mladih te dospio u finale Europskog juniorskog prvenstva. Na Olimpijskim igrama mladih u Trazbizonu u Turskoj osvojio je peto mjesto.

Brojnim uspjesima zaslužio je da ga nazovemo još jednim vrhunskim sportašem naše gimnazije.

Na postolju

Znaš li tko je Domagoj Buden? Strijelom do svjetskog zlata

Dorotea Dominik, II. e

Ove je godine mladi Domagoj iz Kine donio suvenir koji će pamti- ti cijeli život - svjetsko zlato. Doma- goj Buden učenik je II. b razreda, a osim školskih obaveza, bavi se stre- ličarstvom. Najuspješniji je sportaš s najviše odličja u našoj školi.

Počeo je trenirati streličarstvo kada je bio mali dječak. Prije de- vet godina prvi je put primio luk u ruke. Od onda je pokazivao marljiv- ost i disciplinu, a zadnju godinu treniranja dokazao je da može bez problema i trenirati i ići u gimnazi- ju. Trenira svaki dan po tri sata, ali i bilda u teretani. Kao najveće odličje istaknuo je prvo mjesto na svjetsko- me kadetskome prvenstvu složenim lukom. Također ima i drugo i treće

mjesto sa svjetskih prvenstava, vi- šestruki je prvak juniorskih kupova i državni seniorski prvak. Samo mu još nedostaje olimpijsko zlato.

Šteta je što jedan izrazito perspek- tivan mladić koji ima tek šesnaest godina i toliko uspjeha nije dovolj- no primijećen u Hrvatskoj (vjerojat- no jer se ne bavi dovoljno popular- nim sportom).

Državni prvak u mačevanju

Vitez od Kušlanove

Nevena Cukrov, II. e

Da se današnji sportski svijet ne temelji samo na nogometu, ruko- metu i sličnim sportovima, doka- zuje učenik drugog razreda naše škole, Petar Fileš.

Petar je vrsni mačevalac zagre- bačkog MK Rapir. Mač je prvi put primio u ruke već u prvom razre- du osnovne škole. Od tada već de- set godina vrijedno odlazi na tre- ninge koji se održavaju najmanje jedanput dnevno. Svoju je vještinu pokazao na brojnim natjecanjima diljem svijeta.

Ove sezone najbolji mu je re- zultat bio jedanaesto mjesto od ukupno 142 na natjecanju u Manchesteru, a od svih uspjeha najponosniji je na treće mjesto na svjetskom prvenstvu u Poljskoj te na naslov državnog prvaka.

Smijeh i napetost

Nijedan filmofil ne bi ih smio propustiti pogledati

Lucija Ravlić, III. a

Obitelj Miller

Redatelj: Rawson Marshal

Ova komedija i najveće mrgude nasmiyat će do suza. Glava obitelji je diler David (Jason Sudeikis) koji tribuhom za kruhom mora poći u Meksiko po pošiljku marihuane. Kako pri prelasku državne granice ne bi bio sumnjiv, odluči unajmiti obitelj koja će ga pratiti na putovanju. Žena Rose (Jennifer Aniston), inače strip-tizeta, te djeca Kenny (Will Pautler) i Casey (Emma Roberts) još će više zakomplicirati ionako kompliciranu radnju. Ostale pothvate najposebnije obitelji u SAD-u pogledajte u filmu koji je zaista opravdao sva očekivanja.

Štrumpfovi 2

Redatelj: Raja Gosnell

Štrumpfovi se u drugom dijelu sele u Pariz. Uz standardno sukobljavanje sa zločestim čarobnjakom Gargamelom, radnju zanimljivom čine i pri nove među Štrumpfovima. Zabavan je za djecu, malu i veliku. Sinkronizacija je, standardno, odlična i druženje s malim plavim stvorenjima začas prođe.

Poziv

Redatelj: Brad Anderson

Oni koji vole odlične napete trilere trebali bi pogledati ovaj film. Radnja prati Jordan Turner (Halle Berry), djelatnicu pozivnog centra 911. Jordan prima poziv od djevojčice kojoj je netko provaljivao u kuću. Spletom nesretnih okolnosti djevojčica njenom krivicom biva ubijena. Tek šest mjeseci nakon ubojstva pozivni centar primi poziv druge djevojčice čiji slučaj neodoljivo podsjeća na prethodni. Film čini zanimljivim utrka s vremenom koja traje do njegova samog kraja, a do zadnje sekunde ne zna se kako će završiti.

Majstori iluzije

Redatelj: Louis Leterrier

Tim iluzionista, koristeći se magijom, uspijeva ukrasti nevjerovatnih milijardu dolara. Agenti FBI-a prate ih u stopu, ali ne uspijevaju odgonetnuti kako to čine. Za sve situacije, koje se na prvu čine nevjerovatnima, postoji racionalno objašnjenje. Kakvo? Pogledajte u filmu!

Diana

Redatelj: Oliver Hirshbiegel

Biografska drama koja prati život popularne Lady Di od rastave do smrti. Dianu utjelovljuje odlična glumica Naomi Watts, koja je u potpunosti dočarala princezin lik i djelo. Ako vas zanima život jedne od najvećih žena modernog doba, svakako pogledajte ovu odličnu ekranizaciju njenog života.

Jobs

Redatelj: Joshua Michael Stern

Radnja prati život Stevea Jobsa (Ashton Kutcher) te osnivanje megakorporacije Apple. Film prati život genija, koji je bio sve samo ne voljen, te nastanak gadgeta bez kojih život danas ne bi bio isti. Ako ste poklonik računalnog svijeta, film bi vas mogao zanimati.

Kockanje

Redatelj: Brad Furman

Richie Furst (Justin Timberlake) student je koji krpa kraj s krajem kako bi platio školarinu. Jedino što mu ide u životu jest kockanje. Kocka uglavnom preko interneta. Kada jednom prilikom uoči prevaru na jednoj takvoj stranici, odlazi direktno do njezinog vlasnika. Ovaj ga zapošljava kao svoju desnu ruku, a Richie tada neželjeno ulazi u svijet kriminala.

Budite u dobrom društvu jer...

Dobre su knjige dobri prijatelji

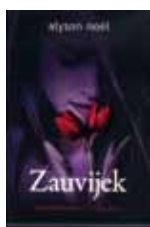
Lea Bartulin, II. e

Preporučujemo neke knjige koje će vam se vjerojatno više svidjeti od školskih lektira.

Greška u našim zvijezdama (John Green)

Ova knjiga opisuje Hazel koja u šesnaestoj godini života pokušava prebroditi rak i normalno živjeti. Sve u svemu, život joj nije nimalo jednostavan, a još se više zakomplicira kada se u njega neočekivano umiješa i ljubav.

Zauvijek (Alyson Noël)

Kada Ever preživi automobilsku nesreću u kojoj je izgubila cijelu obitelj, počinje primjećivati stvari koje ne bi trebala – duhove, aure i misli drugih ljudi. Sve to razaznaje bez problema. Uz pomoć misterioznog Damena, Ever pokušava pronaći istinu o svojim posebnim moćima.

Kako živim sada (M. Rosoff)

Daisyn otac misli da bi svježi seoski zrak i promjena krajolika pomogla pri „liječenju“ njezina drskog stava tako da ju prvom prigodom šalje u posjet rodbini koju nikad nije upoznala. No, ubrzo nakon što Daisyn ode u London, dolazi do spleta nezgodnih okolnosti koje je odvoje od obitelji.

Zovem se sjećanje (Ann Brashares)

Daniel je duša koja se nakon smrti reinkarnira i već stoljećima sreće istu djevojku u koju se iznova zaljubljuje. Jedini problem jest to što je Daniel proklet Sjećanjem, odnosno sposobnošću da pamti svoje prošle živote, pa se svega sjeća, dok se Lucy ničega ne može sjetiti i uvijek ga iznova doživljava kao stranca.

Ponos i predrasude i zombiji (Seth Grahame-Smith; Jane Austen)

Klasični je roman Jane Austen obogaćen dodatkom nemrtvih stvorenja iz horor filmova. Sada možete čitati o prekrasnim balovima i ljubavnim zavrzlamama engleskog seoca Meryton uz ponekog živućeg mrtvaca koji ponekad zaluta na imanje obitelji Bennet.

Percy Jackson i Olimpijci (Rick Riordan)

Kako bi svijet izgledao da je grčka mitologija stvarna? Sudeći po ovom serijalu, bio bi puno zanimljiviji. Svijet gledan očima dječaka Percyja koji saznaje pravi identitet svog oca i dobiva jedan od najtežih zadataka koji su ikada bili dani mladom polubogu – poraziti zlog titana Kronosa prije nego što svijet pretvori u bezvremenski pakao.

Različita (Veronica Roth)

Tris ne pripada u podijeljeno distopijsko društvo u kojem se nalazi, što samo otežava njezin život. Nazivaju je Različitom, djevojkom koja nikada neće pripadati. Da se sazna za njezinu Različitost, sigurno bi je ubili. Ali spletom okolnosti Tris se nađe usred državnog ustanka protiv nepravednog društva i njezina Različitost je jedino što ju može spasiti.

Ja sam Broj Četiri (Pittacus Lore)

Kada je njegov planet uništen, Broj Četiri, zajedno s ostatkom baštinička planeta Lorien, poslan je na Zemlju. Tamo je trebao odrasti u miru i pomoći u ponovnom podizanju Lorien kada dođe pravo vrijeme, no zao narod planeta Mogador počinje ubijati baštinike. Broj Jedan, Dva i Tri su mrtvi, a Broj Četiri sljedeći je na popisu.

Divna stvorenja (Kami Garcia; Margaret Stohl)

Ovo je priča o Ethanu, jednostavnom tinejdžeru koji jedva čeka otići iz svog rodnog grada čim završi srednju školu, ali svi se njegovi planovi pomrse kada upozna Lenu Duchannes, djevojku koja se tek doselila u grad. Ethanova i Lenina sudbina samo se još više zapetlja kada nađu začarani medaljon u vrtu Greenbrier.

Lana Padović, II. d i Lucija Filipović, II. d

	Web ili	e...gija	Izvođači pjesme Don't you worry child	Mike... (boksas)	p	Izraženo spiralno strujanje zraka	Mateo Kovačić	Drugi samoglasnik	Band koji pjeva pjesmu Rock star	Drama, nije komedija
Glazbalo ili...										
„Velika jabuka“								Indira Radić Tona		
Tri na Španjolskom					Najčešće slovo diskriminanta		Teen Choice Awards Sapunice imaju previše...			
energija		Američki auto						kilogram		
Prvo slovo riječi ruža		Obrnuto od out Množina od osa			Američka novinarska agencija Boja na eng. (C...)			Dva put e		
Organ za njih				Mi, vi,... Hrv. političarka, „pipl mast trast as“				L pa D Grad u sjevernoj Italiji		
Pisac Okoavanog Prometeja						Njima žvačemo				
Vrsta muzike slična housu						... počast Antonia Šola				
		Mala ograda Na novoj god. svi pale								
Aplikacija za android					Tu naručuješ piće Početak riječi Nil					Europska unija
Prvo slovo abecede		Muški potomak				Prvo slovo riječi nafta	Kraj riječi ne Sredina riječi šal		Sredina riječi rep	
5. slovo abecede od kraja		Muslimansko žensko ime Maslina na engleskom						Uzvik boli		
Memorija u računalu, svi podaci se mogu pročitati										
Zgrada koju vole đaci šk...										
Upiši: mif										
Eva u dativu										
Ice.. (piće)										

Riješnja / VODORAVNO: instrument, New York, it, tres, a, tea, e, Dodge, kg, r, in, ap, ee, nos, onl, ld, Eshil, zubl, techno, oda, j, ogradica, Vtur, šank, a, sin, e, e, t, Edina, au, ROM, ola, mif, Evi, tea.

Ovan (21. 3. - 20. 4.)

♀ Pripazi što i gdje piješ jer bi se mogla probuditi ispred žutih vrata koja će otvoriti gospođa ljubičaste kose, prljavih noktiju i neugodnog zadaha.

♂ Jedno jutro nećeš ni najmanje očekivati da će bijeli automobil projuriti kroz zeleno svjetlo na semaforu. Grozno, zar ne?

Bik (21. 4. - 21. 5.)

♀ Dogodit će se nešto zbog čega ćeš se jako zamisliti i nećeš paziti kuda hodaš. Neočekivano ćeš se zabubati u ogradu ispred Mc'Donaldsa. Gledaj ispred sebe!

♂ Ako na poklon dobiješ ili pronađeš malo štene, ne puštaj ga u sobu. Braco kaže da bi ti na krevetu mogao obaviti i veću i manju nuždu.

Blizanci (22. 5. - 21. 6.)

♀ Jedno ćeš se jutro probuditi, umiti, jesti, oprati zube, ali kada se cijela spremiš, shvatit ćeš da nisi uredila kosu i da je sva čupava. Odmah ti govorim da ćeš šalj prvo potražiš u ormaru jer je sve ostalo gubljenje vremena.

♂ Možda mi nećeš vjerovati, ali poprilično sam sigurna da sam u pravu. Moja mi intuicija kaže da čudnovata žena neće stati pred tebe, ni u kojem slučaju.

Rak (22. 6. - 23. 7.)

♀ Kap po kap, kap, kap i žedna si ti!

♂ Kako je račica jako kratka, tvoj će biti nešto duži. Mogu ti reći da će mrak biti najmračnija stvar u ovome dijelu tvoga života. To je zapravo poprilično pozitivna informacija.

Lav (24. 7. - 23. 8.)

♀ Radit ćeš nešto za školu i to će te toliko isfrustrirati da bi u tom trenutku radije lizala prašinu s poda u bolnici nego završila to što radiš.

♂ U Simsima je lav uvijek bio onaj simpatični zabavljač, a na Wikipediji piše da te zanimaju iskrena ljubav i poštovanje. Također, piše da si i realist, što bi značilo da ne vjeruješ u horoskop. Sve je u redu, ovdje nemaš u što vjerovati.

Djevica (24. 8. - 23. 9.)

♀ Promijenit ćeš pogled na svijet tog trenutka kada pojedješ bombon iz prijateljeva ruksaka, bez omota naravno. Osjećat ćeš se prljavo, ali slobodno.

♂ Doći ćeš iz škole mrtav umoran i kada napokon legneš u krevet i onako se fino namjestiš, shvatit ćeš da sve pada u vodu jer ti je riknuo daljinski upravljač.

Vaga (24. 9. - 23. 10.)

♀ Pokušavat ćeš napisati nešto smisleno, ali riječi ti jednostavno neće ući u glavu. Zapamti da uvijek postoji drugi izlaz.

♂ Onda kada pomisliš da je lako, bit će teško, a onda kada pomisliš da je teško, bit će lako. Nemoj se pokušavati uvjeriti u obrnuto jer neće uspjeti.

Škorpion (24. 10. - 22. 11.)

♀ Bit ćeš toliko sretna kada shvatiš da će sljedeći dan sve biti gotovo. Sretno s time jer nikada nije gotovo.

♂ Spajalica, prazna kutija od pizze, mobitel, bež ormar ili bilo što drugo činit će ti se jako zanimljivo u nekim situacijama.

Strijelac (23. 11. - 21. 12.)

♀ Zazvonit će ti telefon, no tebi se jednostavno neće dati ustati iz kreveta. Osjećat ćeš grižnju savjesti jer je možda bilo nešto važno. Pobijedi lijenost i javi se na taj telefon.

♂ A što da ti kažem, pravi strijelac! Nema se tu što reći. Bit ćeš točan i precizan, divan i krasan, bla, bla, bla.

Jarac (22. 12. - 20. 1.)

♀ Taj me jarac uvijek nasmije. Svaki put kada čuješ riječ jarac, sjetit ćeš se sebe. Je li to nekakva kletva? Vidjet ćemo.

♂ Htjet ćeš popit jednu finu kavu s mlijekom, ali budući da će biti 2.11 sati znat ćeš da to i nije najbolja ideja.

Vodenjak (21. 1. - 19. 2.)

♀ Neka ljudi govore na, na, na, na. Nek mi stave okove, na, na, na, na... Ne znam čija je pjesma, ali me podsjetila na tebe. Shvaćaš poantu?

♂ Nije sve, nije sve tako sivo, nije sve tako sivo. Kad imaš s nekim otići na pivo, nije sve tako sivo. Dobra stara od Hladnog piva. Tu se namjera vidi na kilometre.

Ribe (20. 2. - 20. 3.)

♀ Ti bi trebala biti pomalo nerealna, što znači da vjeruješ u horoskop, tako da ću ti reći da će ti u životu ići super, divno i sve ostalo. Pozitivno naravno.

♂ Totalno mi pala inspiracija, odnosno hoću reći, moje vidovnjačke sposobnosti više ne funkcioniraju. Ti si ribica, već ćeš se snaći.

Učenički biseri

Prof:
Što je gips po sastavu?

Učenik:
Ante Kostelić.

Prof:
Što trebaš biti da postaneš zvonar?

Učenik:
Grbav.

Učenica: Jedan od hrvatskih opernih skladatelja bio je Blago Jebersa.

Prof:
Gdje se najviše skupljaju vinske mušice?

Učenik: U birtiji.

Prof:
Tko je crna ovca u obitelji zemnoalkalijskih metala?

Učenik:
Gregor.

Prof:
Stranke se dijele na djevicu i desnicu.

Prof:
Kako je Isus došao po Mateja?

Učenik:
Autom.

Prof:
Vi ne prepisujete kada prepisujete, nego kad ja mislim da prepisujete.

Učenik:
Kako je Eva ubrala jabuku sa stabla?

Prof:
Ne znam, nisam bila prisutna.

Prof:
Što Meksikanci najviše izvoze u SAD?

Učenik:
Drogu.

Prof: Šeona je umro i nije se oporavio.

Prof:
Ima na Zemlji 250 tisuća milijuna stanovnika.

Prof: Koje je gorje na zapadu Europe?
Učenik (euforično): Alpenini!

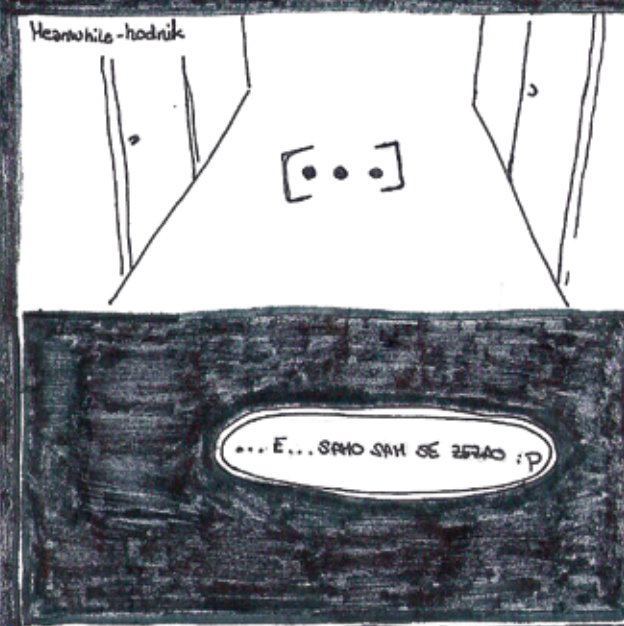
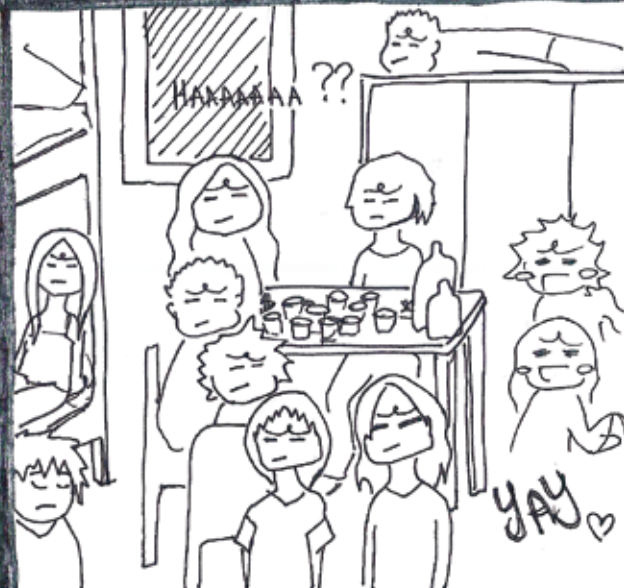
Učenik:
Kambrijsko gorje. Ima embrijsko?

Učenik:
Zašto krava pase? Pas bi trebao pasti travu, a krava krasti travu.

Prof: Što je kamenjača?
Učenik: Pita od kamenja.

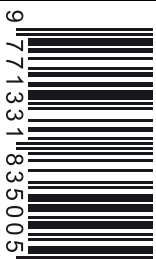
KLASIČAN ŠKOLSKI IZLET ...

Drumline

ISSN 1331-8357

9 771331 835005